

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 10. ledna 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Čeplové a přísedících Ing. Ivana Kramla a Karla Vavříčky, **t a k t o :**

Obžalovaní

[Osoba 1],

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, stíhaný jako uprchlý podle § 302 a násl. tr. řádu,

[Osoba 2],

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, skutečné bydliště xxx,

jsou vinni, že

dne xxx v době od 7.00 hod. do 9.00 hod. v xxx v sídle společnosti [Společnost 1] po předchozí vzájemné dohodě obou jmenovaných a společných přípravách na trestnou činnost spočívající v odcizení finančních prostředků z firmy [Společnost 1], obžal. [Osoba 1] v trezorové místnosti této společnosti, kde byl zaměstnán, odjistil pečetej kontejnerů, ve kterých byly uloženy finanční prostředky, tyto přeložil do jím přinesených tašek, které následně vložil do

žlutého kovového kontejneru a kovové klece na kolečkách, kterou odvezl na nakládací rampu, poté otevřel vjezdová vrata do objektu společnosti a k nakládací rampě přijel obžal. [Osoba 2] motorovým vozidlem obžal. [Osoba 1] tov. zn. VW Transportér RZ xxx šedobílé barvy a opatřeným logem spol. [Společnost 1], do kterého pomocí vysokozdvížného vozíku obžal. [Osoba 1] naložil již připravený žlutý kontejner, tašky a pytle s finanční hotovostí, a poté se vrátil zpět na své pracoviště, kde setrval do konce pracovní doby v 19.00 hod., přičemž obžal. [Osoba 2] uvedeným vozidlem s penězi odjel a následně zanechal toto prázdné vozidlo v xxx, přičemž tímto jednáním způsobili obžalovaní společnosti [Společnost 1], a.s. - nyní [Společnost 1], a.s., IČ xxx, se sídlem xxx škodu ve výši 540 891 700,- Kč.

t e d y : prisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili a tímto činem způsobili škodu velkého rozsahu,

č í m s p á c h a l i

obžal. [Osoba 1]

zvláště závažný zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

obžal. [Osoba 2]

zvláště závažný zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

za což se odsuzují

obžal. [Osoba 1]

Podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání devíti (9 let).

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou .

Podle § 70 odst. 1 písm.a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí užitkového vozidla tovární značky VW Transportér TBI RZ xxx šedobílé barvy.

obžal. [Osoba 2]

Podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání devíti (9 let).

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 1 písm.a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá propadnutí osobního počítače s procesorem zn. Intel Pentium 4 včetně dvou kusů pevných disků o velikosti 300 GB a 750 GB a základní desky zn. ASUS xxx.

Podle § 70 odst. 1 písm.c) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá propadnutí finančních prostředků , a sice :

- a) finančních prostředků v celkové částce 3 330 000,- Kč, které byly zajištěny při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor dne 19.3.2008,
- b) finanční částky 300 GBP, která byla zajištěna při domovní prohlídce dne 19.3.2008,
- c) finanční částky ve výši celkem 10.425 Eur, která byla zajištěna při domovní prohlídce dne 19.3.2008,
- d) finančních prostředků zajištěných na účtech obžalovaného v následujícím rozsahu :
 - aa) částky 141 205,37 Kč z celkového objemu finančních prostředků zajištěných ke dni 19.3.2008 na účtu obžalovaného vedeného u eBanky, a.s., č. účtu xxx,
 - bb) částky 269 484,41 Kč z celkového objemu finančních prostředků zajištěných ke dni 19.3.2008 na účtu obžalovaného vedeného u ČSOB, a.s., č. účtu xxx,
 - cc) částky 12 737,37 Eur z celkového objemu finančních prostředků zajištěných ke dni 19.3.2008 na účtu obžalovaného vedeného u ČSOB, a.s. pod č. xxx
 - dd) částky 1 936,93 USD z celkového objemu finančních prostředků zajištěných ke dni 19.3.2008 na účtu obžalovaného vedeného u ČSOB, a.s., pod č. xxx

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [Osoba 1] a [Osoba 2] povinni rukou společnou a nerozdílnou uhradit škodu v následujících částkách:

- a) Společnosti [Společnost 2], registrační číslo xxx, se sídlem xxx, ve výši 458.114.492,87 Kč.
- b) Společnosti [Společnost 1] (CZ), a.s. -nyní [Společnost 1] a.s.), se sídlem na xxx, IČ xxx- škodu ve výši 918 650,- Kč.
- c) Společnosti [Společnost 3], IČ xxx, se sídlem xxx ,škodu ve výši 81.858.557,13.- Kč, přičemž se zbytkem svého nároku na náhradu škody se tento poškozený podle § 229 odst.2 tr. řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:

Obžalovaný [Osoba 1] a [Osoba 2] se z minulosti znali, obžalovaný [Osoba 1] byl od xxx zaměstnán ve spol. [Společnost 1] - dále jen [Společnost 1] - xxx. Nepodařilo se zjistit, a to ani z výpověi svědka [Osoba 3], které soud příliš velkou váhu nepřikládal z důvodů níže uvedených, zda se obž. [Osoba 1] v této společnosti nechal zaměstnat úmyslně proto, aby později realizoval tr. činnost a nebo zda právě tato pracovní pozice jeho a nebo někoho z jeho okolí ho nepřivedla na nápad spáchat tr. činnost, kterou realizoval společně s obžalovaným [Osoba 2] dne xxx. Jisté je pouze to, že obžalovaný [Osoba 1] po spáchání tr. činnosti již do práce nenastoupil, z ČR vycestoval a naposledy byl dne 2.12.2007 viděn na letišti ve xxx a od té doby je neznámého pobytu. Obžalovaný [Osoba 2], který byl později zjištěn jako spolupachatel, obviněn a vzat do vazby, z níž byl na kauci propuštěn, od počátku trestního stíhání až do konce hlavního líčení jakékoliv obvinění ze spoluúčasti na trestné činnosti [Osoba 1] odmítal. V hlavním líčení se důkazy svědčící o jeho vině, tj. především své pachové stopy nalezené ve vozidle použitém k tr. činnosti a dále důkazy zajištěné ve svém osobním počítači, snažil vyvrátit tvrzením o tom, že ve vozidle transportér z důvodů, které budou níže uvedeny, seděl dne 19.11. 2007 a pokud jde o důkazy zajištěné znalci v jeho osobním počítači, tak v hlavním líčení, na rozdíl od přípravného řízení, nově vypověděl, že v kritickou dobu , tj od 12.11, ale spíše od 13.-22.11.2007, počítač půjčil [Osoba 1]. Tato

obhajoba obžalovaného byla spolehlivě vyvrácena a to důkazy svědčícími proti obžalovaným, které lze stručně shrnout do následujícího přehledu:

Obž. [Osoba 1] z provedení tr. činnosti usvědčuje fakt, že byl v kritickou dobu zaměstnán ve společnosti [Společnost 1] a jednoznačně ho usvědčuje záznam kamer, z něhož vyplývá, že to byl právě obž. [Osoba 1], který v době krádeže peněz z počítařny úmyslně zastínil výhled kamer do počítařny, čímž znemožnil příslušnému operačnímu pracovníkovi sledovat uvedený prostor. Záznam kamer obžal. [Osoba 1] usvědčuje z krádeže a nakládání peněz, včetně jejich odvozu na rampu k připravenému transportéru. Z těchto kamerových záznamů je zřejmé, bez ohledu na vyčíslení škody krádeží dotčnými bankovními ústavy, jakož i pojišťovnami a samotnou [Společnost 1] (viz materiály vyžádané soudem), že [Osoba 1] odváží tak enormní množství peněz, že i kdyby se teoreticky nepodařilo zjistit přesnou výši škody - což je u společnosti, která spravuje peníze bankovních ústavů, a proto denně kontroluje stávající zůstatek hotovosti (včetně povinné každodenní večerní inventury) vyloučeno - pak by to bylo bez vlivu na právní kvalifikaci této trestné činnosti i výši trestů. V této souvislosti třeba zmínit, že [Osoba 1] by rozhodně neodvážel místo peněz prázdné krabice od bot, jak v průběhu hlavního líčení i závěrečné řeči naznačoval jeho obhájce. To, že se obž. [Osoba 1] na tr. činnost předem připravoval, vyplývá i z jeho pokusu vyřadit z pracovního procesu příslušného operačního pracovníka tím, že mu podal kávu s diazepamem. Podání této kávy zřejmě nemělo [Osoba 1] očekávané následky. Obžalovaného [Osoba 1] jednoznačně usvědčuje i fakt, že po tr. činnosti již do práce nenastoupil a jak vyplývá z dalšího kamerového záznamu letiště ve xxx, krátce po činu opustil Českou republiku a od té doby je nezvěstný. Obž. [Osoba 1] také usvědčuje vyhodnocení skutečněného telekomunikačního provozu. Posledně zmiňovaný fakt je i doplňujícím důkazem svědčícím o vině obžalovaného [Osoba 2], neboť telefonní číslo xxx, které bylo pachatelem použito při činu i při pokusu o něj, bylo v období od 24.8. 2007 do 30.11. 2007 opakovaně užíváno v blízkosti tel. čísla, které legálně užíval obž. [Osoba 2]. Toto telefonní číslo bylo také použito dne 19.10.2007 poblíž banky v Žitavě v době, kdy tam obžalovaný [Osoba 2] údajně vybíral eura ze svého účtu. Dále bylo toto telefonní číslo dne 16.11. 2007 užito třikrát v místě bydliště obžalovaného [Osoba 2] v xxx – xxx a rovněž bylo užito dne 30.11. 2007 poblíž bydliště rodičů [Osoba 4] v době, kdy tam byla pořízena fotografie jejich dcery [Osoba 5] fotoaparátem obž. [Osoba 2]. V uvedený den, což bylo večer před krádeží, se v místě bydliště obžalovaného [Osoba 2] sešla telefonní čísla xxx (označovaná policií jako [Osoba 2] – příprava) a xxx (označovaná policií jako [Osoba 1] – příprava). Obž. [Osoba 2] z přímé účasti na realizaci tr. činnosti usvědčují i výsledky porovnání pachových stop z transporteru s pachovými stopami obž. [Osoba 2]. Obž. [Osoba 2] sice na svoji obhajobu tvrdil, že dne 19.11. se setkal s obž. [Osoba 1] na xxx při příležitosti předávání eur, které ovšem pro [Osoba 1] vyzvedl již dne 19.10.

2007, přičemž dne 19.11. ho [Osoba 1] požádal, zda by mu pomohl v uvedeném vozidle vyzkoušet funkčnost směrovek a brzdových světel. Obžalovaný [Osoba 2] si měl sednout na sedadlo řidiče i spolujezdce a manipulovat s pedály, klíčky od zapalování a pákami. Ani toto vysvětlení, kterým se obžalovaný snažil vysvětlit přítomnost svých pachových stop ve vozidle, obžalovaného nevyvinilo, neboť jeho pachová stopa byla zjištěna i z madla víka kontejneru, který byl použit na převoz odcizených peněz a z vnitřního madla bočních dveří zavazadlového prostoru, to je z předmětů, s nimiž by se obžalovaný [Osoba 2] dle své verze nemohl dostat do styku (viz i vyhodnocení těchto důkazů na jiném místě tohoto odůvodnění). Podle doplňujícího odborného vyjádření ve všech pěti případech shody pachových otisků jde o pachovou stopu silné intenzity, nepřekrytou, zanechanou ve vozidle v době činu nebo krátce před ním, s čímž souhlasil i znalec z příslušného oboru příbraný obhajobou. V takové intenzitě by se podle svědka [Osoba 6] (psuvod) i Dr. Kloubka (znalec) nezanechala na madle dveří a kontejneru ani stopa přenesená způsobem teoreticky naznačovaným obhajobou. Dr. Teryngel v této souvislosti se jmenovaných dotazoval, zda by bylo možno, aby na tato místa neznámý pachatel nanesl pachovou stopu obžal. [Osoba 2], pokud by v autě otíral svoje otisky prstů. Krom již oběma jmenovanými potvrzené zjištěné intenzity pachových stop na madlech, což tuto teoretickou konstrukci vyvrací, soud dodává, že jde pouze o teorii obhajoby, neboť z kamerových záznamů (z nichž soud k závěrečné poradě nechal vytisknout i fotografie) vyplývá, že osoba řídící VW transportér na žádném záznamu rozpoznat není, proto jí nejsou vidět ani ruce. Ruce řidiče nejsou vidět ani na fotografii pořízené kamerou číslo 2 v čase 8.55.14 h., na které je na předpokládaném místě hlavy řidiče zřetelná pouze světlejší skvrna, stejně jako na předpokládaném místě volantu. Usuzovat z této fotografie na skutečnost, že řidič neměl rukavice a pak svoje otisky prstů otřel hadrem, je absurdní. Naopak, vzhledem k pečlivým přípravám, které tato trestná činnost vyžadovala, lze celkem logicky předpokládat, že pachatelé ve všech fázích trestné činnosti a zejména při jejím dokončení, kdy nebylo času nazbyt, použili rukavice. Zejména ovšem je otázkou, kde by vůbec neznámý pachatel vzal látku tak silně napuštěnou pachem obžalovaného [Osoba 2], aby se jeho pach, byť ve slabší intenzitě (která ovšem zjištěna nebyla), mohl na dveře, kontejner i jinam v autě přenést (zřejmě by se muselo jednat o spodní, nevyprané oblečení obžal. [Osoba 2]). Jelikož obžal. [Osoba 1] vůz po tr. činu prokazatelně neřídil, muselo by se jednat o další osobu, která by do domu obžal. [Osoba 2] měla přístup. Navíc, jak vyplývá z vysvětlení svědka [Osoba 6], přenos a následné uchování pachové stopy právě na madlech by bylo problematické, tam by se stopy zřejmě vůbec neudržely.

Další skupinu usvědčujících důkazů proti obžal. [Osoba 2] tvoří důkazy získané z jeho osobního počítače, tj. fotografie miniaturního služebního vozidla [Společnost 1] i logo [Společnost 1], které byly nalezeny v počítači

obžalovaného, přičemž minimálně původní fotografie služebního vozu dle obou znalců pochází jednoznačně z fotoaparátu zn. Sonny obžal. [Osoba 2]. Fotografie potisků užívaných na vozidle [Společnost 1] a služebního vozidla [Společnost 1] byly v počítači [Osoba 2] prohlíženy a upravovány (naposledy prokazatelně dne 16.11.2007) a to pomocí dvou programů, následně byly vymazány profesionálním programem pro ničení dat. Obžalovaného [Osoba 2] usvědčuje nepřímě i fakt, že dne 21.10.2007 nainstaloval do svého PC profesionální šifrovací a skartační program, který velmi kvalitně ničí data v počítači a v období krátce před činem a po činu použil uvedený program celkem 128krát. Dále ho usvědčuje poznatek získaný z jeho osobního počítače o tom, že dne 10.9.2007 obžalovaný navštívil internetovou stránku prodejce ojetých vozidel zn. Volkswagen transportér 2,5 TDI a internetovou stránku si uložil do svých „oblíbených složek“. Výpočetní technika obžal. [Osoba 2] svědčí rovněž o tom, že obžalovaný navštívil internetovou stránku společnosti [Společnost 4] sídlící v xxx, tedy na stejné adrese jako bylo místo činu. Lze poukázat i na skutečnost, že podle výpisu telekomunikačního provozu mobilních telefonů manželů [Osoba 2] a [Osoba 4], které oficiálně používali, bylo zjištěno, že v době činu i pokusu o něj, nebyl z těchto stanic veden žádný telekomunikační provoz, což lze považovat za neobvyklé vzhledem k jejich běžnému telekomunikačnímu provozu.

Z důkazů provedených u hlavního líčení, zejména z odborných vyjádření a znaleckých posudků Ing. Bergera a Dr. Klímy, z doplňku posudku Ing. Bergera, který vyžádal soud, i z obsáhlých odpovědí těchto znalců během hlavního líčení dne 28.11.2011 i dne 9.1.2012 zcela jednoznačně vyplývá, že čas nastavený v osobním počítači obžal. [Osoba 2], který byl zabaven při domovní prohlídce dne 19.3.2007, je čas reálný, stejně jako jde v každém případě o reálná data. S ohledem na převážně vysoce odborné specifikum těchto znaleckých posudků, je na tomto místě možno na protokolaci hlavního líčení a písemné posudky a odborná vyjádření odkázat. Postačí výslovně pouze zmínit, že důkaz, který zcela jasně vyvrací spekulace obhajoby o tom, že v kritickou dobu, zejména dne 16.11.2007, nebyl v PC obžal. [Osoba 2] nastaven reálný čas, je důkaz o tom, že dne 21.10.2007 [Osoba 2] přijal ze Švédska e-mail a o pár hodin později ve stejný den uložil ve svém PC švédským dodavatelem rovněž 21.10. odeslaný licenční klíč k novému šifrovacímu programu. Přitom datum a čas Švédska a v PC obžal. [Osoba 2] (viz odůvodnění níže) se přesně shodují. V této souvislosti je také třeba zdůraznit, že veškerá argumentace obhajoby směřující k zpochybnění metodiky práce Dr. Klímy byla během hlavního líčení eliminována. Lze dodat, že námitky JUDr. Teryngela soud neakceptoval mj. proto, že sice je nutno souhlasit s názorem obhájce o tom, že znalci zásadně nepřisluší hodnocení důkazů, nicméně závěry dr. Klímy, které soud pro svoje rozhodnutí potřeboval, jsou v naprosté shodě se stejnými závěry znalce Ing. Bergera a jde o závěry, které důkazy žádným způsobem nehodnotí. Stejně tak

nebylo možno souhlasit s námitkou zmíněného obhájce o tom, že lze pochybovat o nepodjatosti Dr. Klímy proto, že sice je předním českým odborníkem na kryptologii a šifrování, ovšem v minulosti pracoval pro NBÚ a další bezpečnostní struktury státu atd. a tudíž má blízký vztah k bezpečnostním a branným složkám státu. Z toho zřejmě by mělo vyplývat, že přístup znalce byl podjatý a vědomě či nevědomě byl ovlivněn pocitem kolegiality a loajality s policií. Takový závěr bylo nutno absolutně odmítnout, nehledě na to, že tento závěr je v rozporu s dalšími kroky obhajoby, která ke zpochybnění výsledků porovnávacích pachových zkoušek přibrala znalecký ústav a to znalecký ústav policejní, který jednoznačně vztah k Policii ČR má. Pokud by soud měl akceptovat tuto námitku JUDr. Teryngela, tak by bylo nutno vyřadit z dokazování veškeré důkazy, které v minulosti pořídil Kriminalistický ústav v Praze, neboť jde rovněž o policejní součást, která vyhodnocuje řadu biologických a dalších stop, tj. důkazy významné pro tr. řízení, přičemž o správnosti závěrů tohoto ústavu z důvodů, o kterých hovořil obhájce, nikdy pochybnosti nevznikly. Pokud jde o zpochybňování závěrů Dr. Klímy o tom, že nejprve učinil odborné vyjádření a poté znalecký posudek a a proto je znalecký posudek z důvodu podjatosti nepoužitelný, pak i tuto námitku bylo nutno odmítnout jednak pro stále zdůrazňovanou shodu posudku Dr. Klímy se závěry o všech stěžejních důkazech z posudku ing. Bergera, přičemž závěry Ing. Bergera obhajoba nikdy nezpochybnila a jednak proto, že v původním odborném vyjádření znalec pouze mapoval možnost zajištění důkazů a tyto také zajistil, přičemž rozšifrování těchto důkazů pak trvalo 2 roky a 4 měsíce, o čemž bylo nutno pořídit znalecký posudek, neboť tak složitou a dlouhotrvající práci zajisté nelze nazvat pouhým odborným vyjádřením. Konečně Dr. Klíma, jak uvádí sám obhájce Teryngel, je v ČR jediným předním odborníkem v této oblasti. Ze závěrů obou znalců vyplývá, že policie v žádném případě nemohla učinit svévolně zásah do počítače zabaveného obžal. [Osoba 2] dne 19.3.2008 z důvodů, které znalci shodně uváděli, nadto soud dodává, že rozšifrování a posouzení zabaveného počítače bylo činností vysoce komplikovanou a bylo by s podivem, že by řadový vyšetřovatel či jiný policista měl takové zkušenosti, které mají znalci Ing. Berger a Dr. Klíma, a i pokud by takové zkušenosti některý policista měl, nelze přehlédnout, že nevěděl, co hledá a následné posouzení a rozšifrování počítače trvalo cca přes dva a půl roku. Je tedy nemyslitelné, že by policie samovolně učinila zásah do počítače, aby nastražila a vzápětí smazala důkazy proti [Osoba 2]. To především proto, že pokud by vůbec měla důvody proti [Osoba 2] nějaké důkazy „nastražit“, tak by je rozhodně vzápětí nesmazala a především by otázky znalci zadala tak, aby tyto důkazy rozhodně ihned našel, což se nestalo, Ing. Berger, jak v hlavním líčení vysvětlil, usvědčující důkazy našel náhodně až poté, kdy již policii odevzdal zpracovaný posudek. Pokud jde o obsah odpovědí zmíněných znalců v hlavním líčení dne 9.1.2012, kteří nesouhlasili s Ing. Svetlíkem (znalec obhajoby), tak třeba dodat, že tento znalec sám uvedl, že nezná souvislosti případu a vyjadřoval se písemně

pouze k posudku Dr. Klímy. I pokud by bylo možno připustit veškeré argumenty Ing. Svetlíka, tedy připustit, že policie nebo [Osoba 1] při znalostech, které měli -nikoli speciálních znalostech, o kterých oba znalci obžaloby v hlavním líčení 9.1. 2012 mluvili jako o nutnosti tyto okolnosti znát, aby bylo možno zfalšovat miniatury- měli možnost důkazy zfalšovat, nelze nevidět, že policie miniatury nastražit nemohla, neboť neměla k dispozici fotoaparát Sonny obž. [Osoba 2] (proto také soud propadnutí tohoto fotoaparátu jako součást trestu neuložil). Kdyby falzifikátor ale nepotřeboval z důvodů uváděných Ing. Svetlíkem ani předmětný fotoaparát [Osoba 2] k tomu, aby nastražil falešné důkazy s datem 16.11.2007, tak proti této „logice“ svědčí kromě již uvedeného i skutečnost, že ani tento závěr znalce nevysvětluje, proč se v počítači [Osoba 2] našla záložka ze dne 9.10.2007 s odkazem na prodejce ojetých vozů značky VW transporter, přičemž datum 9.10.2007 krátce předchází kupní smlouvě, kterou [Osoba 1] ohledně transporteru použitého při tr. činnosti uzavřel. Rovněž této logice odporuje na mnoha místech tohoto odůvodnění zmiňovaná otázka, proč by falzifikátor nastražené stopy později smazal, aby na ně znalec přibraný policií vůbec nepřišel a zjistil tyto důkazy pouhou náhodou. Z obsahu hlavního líčení ze dne 9.1.2012 (viz předpis str. 7 h.l. a násl.) třeba vyzdvihnout, že obhajobou namítané „neoprávněné zásahy“ cizí osoby do počítače a notebooku dne 5.2.2010 a později, nebyly obhajobou proklamovanými zásahy do počítače, neboť dne 5.2. 2010 někdo připojil disk tohoto počítače k jinému počítači další „zásahy“ vysvětlil dr. Klíma. Znalci, a především Ing. Berger, opakovaně v tomto hlavním líčení zdůrazňovali, že eventuální zásah do počítače [Osoba 1] proklamovaný obhajobou vylučují, zejména znalec Berger uváděl, že tak jako přišel na připojení disku dne 5.2. 2010 a pozdější zásahy Dr. Klímy, přišel by zejména v dodatku posudku, který objednal soud, i na zásah do počítače před datem svého prvního zkoumání počítače, to je před dubnem 2008, na to se v dodatku posudku zaměřil a žádný takový zásah nezjistil. Znalci pouze ryze teoreticky nemohli vyloučit „úmyslné nastražení“ miniatur do počítače dne 16.11. 2007, ovšem reálně to považovali za vyloučené. Z výkladu znalců u hlavního líčení vyplývá, že nastražení stop je vyloučené proto, že miniatury byly uloženy v programu Zoner a proto nebylo -s výjimkou výrobce- nikomu, tedy především uživatelům, ale ani znalcům, známo, jakým způsobem Zoner miniatury vytváří. Zásah tak vyloučili oba znalci, Ing. Bergerovi navíc policie PC předala zapečetěný ve stavu (s jediným rozdílem, který z důvodu níže uvedených soud vyhodnotil jako nepodstatný) nafoceném při domovní prohlídce. Pro posouzení viny či nevin obžal. [Osoba 2], pokud jde o důkazy nalezené v jeho osobním počítači, byly rozhodné následující skutečnosti:

Oběma znalci potvrzovaný fakt, že miniatury, které se bez vědomí uživatele uložily v [Osoba 2] počítači a s nimiž v blíže nezjištěné době po datu 30.9 2007, naposledy prokazatelně dne 16.11.2007, pracoval, přičemž fotografie služebního transportéru prokazatelně pocházela z rodinného fotoaparátu obž.

[Osoba 2] zn. Sonny DSC a to z důvodů uváděných oběma znalci, především Dr. Klímou. Jde mimo jiné o nepřerušovanou řadu číslování rodinných a jiných fotografií. Pokud jde o datum vzniku miniatury a obhajobou zpochybňovaný fakt, že datum 16.11.2007 není datum odpovídající skutečnému, pak z výpovědi znalce Dr. Klímy v hlavním líčení, především dne 9.1.2012, vyplývají důvody, proč toto datum je reálné. Jmenovaný znalec u hlavního líčení objasnil, že v počítači obžal. [Osoba 2] našel e-maily z 21.10.2007 a ze dne 19.1.2008, z nichž jednoznačně vyplývá, že obžal. [Osoba 2] ve svém počítači měl nastavené reálné datum a reálný čas. Dne 21.10.2007 mu byl zaslán ze Švédska e-mail, přičemž toto datum odpovídá datu počítače a dne 19.1.2008 mu byl zaslán e-mail z Mexika potvrzující rezervaci a tento e-mail si obžalovaný téhož dne přeposlal na svoji druhou e-mailovou adresu. Rozdíl mezi časem v Mexiku a časem v PC [Osoba 2] se liší o pouhých šest minut. Podobně z doplnku posudku znalce Ing. Bergera vyplývá (stejně tak z odborných vyjádření, posudku a výpovědi znalce Klímy), že ještě v létě 2007 používal [Osoba 2] ve svém počítači reálné datum, stejně tak jako v roce 2008. Přitom oba znalci dospěli ke shodnému závěru, že dne 9.10.2007 si uživatel na PC [Osoba 2] uložil oblíbenou položku (záložku auta/autobazary, auto na prodej, VW Transportér 2TDI, akce !!). Je tedy otázkou proč, pokud by, jak se snažil prokázat obžal. [Osoba 2], si [Osoba 1] prohlížel tuto položku, ji ukládal do počítače [Osoba 2] a nikoliv do počítače svého, když tak bez problémů ve svém PC mohl učinit, zejména ale dne 9.10.2007 tak [Osoba 1] učinit nemohl, neboť dle výpovědi obžal. [Osoba 2] z hlavního líčení, si [Osoba 1] jeho PC půjčil až od 13.-22.11.2007 (o této skutečnosti obžalovaný v přípravném řízení nehovořil, navíc [Osoba 2], pokud by s trestnou činností [Osoba 1] neměl nic společného, neměl důvod se o transportér použitý při pozdější krádeži zajímat. [Osoba 2] si podobný transportér nikdy, a to ani po datu 1.12.2007, nekoupil). Z kupní smlouvy, na jejímž základě později [Osoba 1] uvedený transportér v autobazaru koupil, vyplývá, že tak [Osoba 1] učinil dne 25.10.2007, tedy o pár dnů později, než je datum 9.10.2007. I z toho vyplývá, že v říjnu 2007 bylo v dotčeném počítači [Osoba 2] nastaveno reálné datum. Ze všech okolností uváděných oběma znalci vyplývá naopak, že obžal. [Osoba 2] byl při práci s počítačem velice pečlivý a používal reálné datum i čas. Ze závěrů obou znalců shodně vyplývá, že v počítači [Osoba 2] byly zajištěny usvědčující důkazy v dostatečném rozsahu, a sice jednak zde byla uložena loga poškozené společnosti [Společnost 1] získaná jako obrázky - lze dovozovat, že rovněž z fotoaparátu uživatele [Osoba 2], což ovšem spolehlivě dokázat nelze. Stoprocentně lze ale dokázat, že měl [Osoba 2] v počítači uloženu fotografii služebního transportéru poškozené společnosti, přičemž tato byla pořízena fotoaparátem obžal. [Osoba 2] zn. Sonny DSC z důvodů Dr. Klímou v hlavním líčení opakovaně uváděných a Ing. Bergerem rovněž potvrzených. S fotografií vozu transportér bylo v PC [Osoba 2] dle obou znalců pracováno 16.11.2007 v době, kdy [Osoba 1] dle pracovního výkazu (čl. 242 – 246) byl prokazatelně

v práci. Z důvodů na jiném místě tohoto odůvodnění uvedených, neexistuje ani teoretická možnost, že by obžal. [Osoba 1] do PC obžal. [Osoba 2] zmíněné miniaturny úmyslně „nastražil“, aby později policie [Osoba 2] považovala za jeho spolupachatele.

Jak právě řečeno, z podrobného vyjádření obou znalců u hlavního líčení jak je zachyceno m.j. v protokolu ze dne 28.11.2011 na čl. 28, 29, 32, 37, 38 a 39 vyplývá, že u miniaturny vozu se 100% jistotou lze určit, že originál této fotografie byl pořízen fotoaparátem obžal. [Osoba 2] zn. Sonny (str. 32) a byl smazán profesionálním mazacím programem, který [Osoba 2] do svého počítače speciálně nainstaloval.

Pokud jde o snahu obhajoby prokázat, že fotografie služebního transportéru vznikla v garážích společnosti [Společnost 1] v době před spácháním tr. činnosti, tudíž ji nemohl pořídit obžal. [Osoba 2], k tomu je nutno uvést:

Za prvé 100% toto tvrzení obhajoby ničím podložit nelze a i kdyby tomu tak bylo, pak by bylo jediné možné vysvětlení, že si [Osoba 1] půjčil [Osoba 2] fotoaparát k přípravě tr. činnosti a [Osoba 2] o důvodech půjčení předem věděl (jak vyplývá z dalších důkazů). Tento fakt i skutečnost, že obžal. [Osoba 2] nebyl pouhým pomocníkem či organizátorem uvedeného tr. činu, vyplývá mimo jiné z důkazu pachovou stopou zajištěnou na madle kontejneru a madle bočních zadních dveří vozu převážejícího odcizené peníze, přičemž k této pachové stopě i k dalším pachovým stopám vypovídal během hlavního líčení jak psovod svědek [Osoba 6], tak obhajobou přibráný znalec JUDr.Kloubek, který potvrdil závěry svědka [Osoba 6]. Z odpovědí obou jmenovaných tak, jak jsou zachyceny v protokolu z hlavního líčení ze dne 5.12.2011 a jak vpředu již řečeno, jednoznačně vyplývá, že tyto pachové stopy nemohly být žádným způsobem, zejména ne způsobem naznačovaným [Osoba 2] a jeho obhájci, na kontejner a madlo zadních dveří přeneseny. To vyplývá zejména z intenzity i z místa jejich nálezu. Obžalovaný [Osoba 2] se během hlavního líčení snažil prokázat, že jeho usvědčující pachové stopy byly na kritická místa přeneseny z doby, kdy údajně se sešel dne 19.11.2007 s [Osoba 1] v jedné xxx ulici, kam [Osoba 1] přijel transportérem. K tomu nutno dodat, že i pokud by tato část výpovědi obžal. [Osoba 2] byla pravdivá, pak nelze přehlédnout, že po tomto setkání, kdy měl obžalovaný [Osoba 2] na žádost [Osoba 1] si sednout na místo řidiče a sáhnout na volant a klíčky od zapalování, by se v takové intenzitě žádná pachová stopa [Osoba 2] na kontejner a bok zadních dveří později přenést nemohla. To proto, že vozidlo muselo být prokazatelně někým z ulice na xxx převezeno někam, kde na něj byla později nalepena loga společnosti [Společnost 1] a poté někdo toto vozidlo musel odvézt na místo činu a po naložení ukradených peněz s ním z místa činu odjet. Tedy prokazatelně po krátkodobé

manipulaci s vozem ze strany obž. [Osoba 2] by tento vůz dlouhodoběji používaly ještě další dvě osoby, a sice [Osoba 1] k odvozu transportéru ze xxx na chráněné místo, kde by někdo mohl nerušeně polepit vůz logy [Společnost 1] a další osoba k odvozu ukradených peněz, což prokazatelně nemohl být [Osoba 1], neboť ten byl dne 1.12.2007 až do konce pracovní doby v budově [Společnost 1]. Manipulace těchto dvou osob se zmíněným vozidlem, zejména s klíčky od zapalování, vylučuje možnost přenosu pachové stopy [Osoba 2] na kontejner a madlo zadních dveří v dané intenzitě i na daném místě.

Pokud jde o snahu obhajoby zvrátit výsledky znalecké expertízy PC obž. [Osoba 2] dalšími důkazy, tak jelikož se oba znalci obžaloby v otázkách důležitých pro rozhodnutí soudu shodovali, soud zamítl návrh obhajoby na možnost zkoumání usvědčujících miniatur z počítače [Osoba 2] dalším obhajobou přibraným znalcem. Stejně zamítl návrh obhajoby přednesený v průběhu hlavního líčení na výslech svědka [Osoba 7] v souvislosti s fotografií na čl. 1217, a to proto, že ani jeden ze svědků slyšených během hlavního líčení nemohl se stoprocentní určitostí rozpoznat, kde vůbec foto služebního vozidlo bylo pořízeno, zda v podzemních garážích anebo na volně přístupném parkovišti přilehlém k budově poškozené společnosti. Svědci slyšení během hlavního líčení určovali možnost vzniku fotografie pouze podle pozadí, přičemž nikdo není schopen určit, na kolik fotografie na čl. 1217 je kvalitní. Jak již řečeno, nelze vyloučit, že tuto fotografii mohl v podzemních garážích pořídit fotoaparát [Osoba 2] sám [Osoba 1], ovšem pachová stopa zajištěná po činu na madle kontejneru a madle zadních bočních dveří vozu, v němž byly převáženy odcizené bankovky, obžal. [Osoba 2] s realizací krádeže přímo spojuje. Důkazy usvědčující obžal. [Osoba 2] nezpochybnila ani družka obžal. [Osoba 1] [Osoba 8], která v průběhu hlavního líčení poněkud nevěrohodně popsala svoje 10ti leté soužití s [Osoba 1], který ji údajně po celou dobu týral, přesto ona neměla důvod z jeho bytu odejít. Tato svědkyně během hlavního líčení uvedla, že dva až tři měsíce před činem si [Osoba 1], který měl doma svůj vlastní PC, domů přinesl další, krásně červený počítač bez monitoru. Ani tato část výpovědi svědkyně obžal. [Osoba 2] nevyviňuje a to jednak proto, že počítač zajištěný v bydlšti [Osoba 2] je celý černý, pouze na čele má červené kolo. I kdyby bylo možno považovat barvu čela za určující barvu počítače, pak [Osoba 2], který nemohl odhadnout, na co se soud bude ještě ptát, se nikdy v hlavním líčení nebránil tomu, že [Osoba 1] půjčil počítač i s monitorem, naopak tvrdil, že šifru k zašifrování systému měl napsanou na papírku a papírek měl přilepen na monitoru počítače a tímto způsobem mohl [Osoba 1] šifru zjistit. Co se týče údajného půjčení počítače [Osoba 2] [Osoba 1], pak toto tvrzení naprosto vylučuje miniatura, která bezpečně vznikla dne 16.11.2007, tato miniatura v žádném případě nemohla vzniknout manipulací počítače ze strany [Osoba 1], neboť ten v uvedenou dobu dle pracovního výkazu byl po celou dobu v zaměstnání. Lze dovodit, že by [Osoba 1] do zaměstnání nenosil [Osoba 2]

počítač, když, pokud by ho skutečně měl zapůjčen, s ním mohl klidně pracovat doma. Nadto z doplňku znaleckého posudku Ing. Bergera ze dne 21.12.2011 jasně vyplývá, že [Osoba 1] neměl žádný důvod si od [Osoba 2] půjčovat počítač z důvodů uváděných [Osoba 2], neboť měl doma téměř stejně výkonný počítač. Navíc i z toho doplňku vyplývá, že [Osoba 1] neměl vůbec zapotřebí si půjčovat cizí počítač, natož počítač [Osoba 2], neboť na počítači obžal. [Osoba 2] byly v listopadu 2007 instalované aplikace Zoner Photo Studio 9 a Coler Paint Shop Pro Photo X2, každá v té době s pořizovací cenou přibližně 1 500,- Kč. Jestliže obžalovaný [Osoba 1] investoval cca 270 tis. Kč do nákupu ojetého transportéru, který použil k tr. činnosti, lze s jistotou vyloučit, že by neobětoval dalších 1 500,- Kč a natolik riskoval, že by si od [Osoba 2] půjčoval počítač. Navíc, jak potvrdil i znalec, [Osoba 2] [Osoba 1] monitor vůbec nemusel půjčovat, jeho zapůjčení konečně vyvrátila i svědkyně [Osoba 8]. Ze všech důkazů a ze způsobu provedení tr. činnosti vyplývá, že jde o tr. činnosti naplánovanou tak, že k její realizaci potřeboval [Osoba 1] nutně spolupachatele. Stejně jednoznačné je, že s tímto spolupachatelem musel být ve styku dlouhodobě před datem 1.12.2007. Jestliže takového spolupachatele měl a jestliže tato osoba by měla být diferentní od spoluobžalovaného [Osoba 2], pak je otázkou, proč obžalovaný [Osoba 1] kvůli částce 1 500,- Kč, resp. z důvodů nepochopitelných (program mohl stáhnout pravděpodobně zdarma i z internetu), natolik riskoval, že pořizoval důkazy na počítači [Osoba 2], aniž by mohl ovlivnit jejich smazání, pokud [Osoba 2] do tr. činnosti neměl v úmyslu bez jeho vědomí „zatăhnout“. Pokud tak učinit naopak chtěl, je otázkou, proč by tyto důkazy vzápětí mazal.

I kdyby se nebylo podařilo stoprocentně vyvrátit, že dne 16.11.2007 měl [Osoba 1] počítač [Osoba 2] u sebe, což vyvráceno bylo, neboť miniatura se uložila v PC v 19.39 hod., přičemž [Osoba 1] byl v práci od 6.15 – 20.20 hod. (a počítač [Osoba 2] by do práce nenesl, neboť potřebné na PC by učinil doma), tak na druhou stranu to byl jedinec obžal. [Osoba 2], který mohl fotografii vozu i loga z počítače vymazat, neboť [Osoba 1], pokud by teoreticky úmyslně tento důkaz proti [Osoba 2] pro policii nastražil, by takové důkazy zvláštním speciálním programem nevymazal. Navíc vůz spol. [Společnost 1] byl vyfotografován fotoaparátem jednoznačně patřícím obžal. [Osoba 2] a fotografie patřila do souvislé řady fotografií.

Obhajobu obžal. [Osoba 2] například o tom, že pachové stopy později zjištěné ve vozidle transportér byly přeneseny do vozu z bydlíště [Osoba 2], resp. z doby, kdy je [Osoba 2] v transportéru zanechal 19.11. na xxx, vyvrátil svědek [Osoba 6] i JUDr. Kloubek během hlavního líčení a nad tento rámec soud dodává, že vysvětlení důvodu údajné schůzky na xxx, kam měl [Osoba 1] přijet transportérem, jak ho uváděl [Osoba 2] během hlavního líčení, je naprosto nevěrohodné. Obžal. [Osoba 2] totiž uvedl, že důvodem schůzky na xxx bylo

předání eur, které pro [Osoba 1] [Osoba 2] zakoupil na jeho žádost dne 19.10.2007 v bance v Žitavě. Dle výpovědi [Osoba 2] měl [Osoba 1] v uvedených den jet do německé banky s ním, což se nakonec nerealizovalo. Eura, která vybral ze svého účtu v Žitavě, [Osoba 2] ovšem vzápětí nemohl [Osoba 1] předat, neboť [Osoba 1] údajně na ně neměl peníze. Je tedy otázkou, proč vůbec [Osoba 1] v uvedený den chtěl jet s [Osoba 2] do německé banky . Naprosto nevysvětlitelné ale je, proč [Osoba 2] [Osoba 1] eura nepředal doma, když mu dne 13.11. půjčoval PC, proč kvůli jejich předání se o pouhých pár dnů později musel obtěžovat na speciální schůzku na xx.

K závěrům psovoda [Osoba 6], které jsou uvedeny ve vyhodnocení pachových stop v přípravném řízení a které se obhajoba snažila zpochybnit, se jak již řečeno vyjádřil v písemném posudku i obhajobou přibraný znalecký ústav a v hlavním líčení znalec JUDr. Kloubek, přičemž ze všech těchto důkazů vyplývá, že pachová stopa na madle kontejneru a madle zadních bočních dveří byla intenzivní a nemohla být přenesena . Soud dodává, že je lhostejno, zda obžalovaný [Osoba 2] tuto stopu zanechal tím, že kontejner do transportéru umísťoval anebo se ke kontejneru dostal jiným způsobem. Jelikož obžal. [Osoba 2] se „legálně“ k takovému předmětu dostat nemohl, je jasné, že 1.12.2007 s kontejnerem musel manipulovat mimo prostory spol. [Společnost 1], z čehož vyplývá, že byl osobně přítomen při trestné činnosti, ať už transportér řídil anebo ne. Přitom vznik pachové stopy přenosem ze sedadla řidiče transportéru poté, kdy měsíc před tr. činností měl údajně [Osoba 2] ve vozidle [Osoba 1] sedět z důvodů zkoušení brzdových světel, oba výše jmenovaní v hlavním líčení prakticky vyloučili. K tomu soud dodává, že i kdyby teoreticky takový přenos byl možný, pak pouze za situace, že pachatel, který přenesl ze sedadla na svoje kalhoty pachovou stopu [Osoba 2] (což je téměř vyloučeno), by si musel na hranu kontejneru a madla bočních dveří sednout a chvíli zůstat sedět. Je otázkou, jak by to technicky zvládl a proč by při časové tísní jakýkoliv pachatel něco takového vůbec dělal. Stejně tak bylo nutno odmítnout naznačenou argumentaci obhajoby o tom, že k přenosu pachových stop obžal. [Osoba 2], které údajně zanechal v transportéru v době dřívější, mohlo dojít tím, že pachatel otíral svoje otisky prstů po činu ve voze na řadící páce, volant, madlo a v nákladovém prostoru hadrem, na němž byla z dřívějšíka pachová stopa obžal. [Osoba 2]. Svědek [Osoba 6] uvedl, že pak by došlo k tak slabému přenosu, že by psi nereagovali tak jednoznačně, jak při pachovém porovnání reagovali, nadto soud dodává, že ve vozidle se našel pouze jediný otisk prstu, což svědčí o tom, že pachatel zřejmě používal rukavice a jestliže používal rukavice, aby znemožnil zanechání svých otisků, pak je otázka, proč navíc vnitřek vozidla vůbec otíral.

Otázkou je také, proč dne 21.10.2007 obžal. [Osoba 2] nainstaloval do svého počítače profesionální šifrovací a skartační program, který velmi kvalitně

ničí data v počítači, přičemž tento program krátce před činem a po činu použil celkem 128x.

Dalším okruhem důkazů, které obžal. [Osoba 2] usvědčují, jsou i výpisy z mobilních telefonů. Ačkoli s některými vyhodnoceními zájmových telefonů, tak jak je ze strany policie uvedeno na čl. 3493 a dalších, nelze vždy z důvodů m.j. uváděných znalcem obhajoby během hlavního líčení souhlasit, přesto nelze přehlédnout, že i znalec obhajoby z daného oboru Ing. V. Černý souhlasil s mapou i vyhodnocením, tak jak je uvedeno na čl. 3517. Z uvedené mapy i dat výpisů obou telefonů vyplývá, že dne 30.11.2007 byl v 19.06 h. na buňce operátora zaznamenán provoz mobilního telefonu [Osoba 4] a v 19.46 h. na buňce operátora provoz z telefonu označovaného policií jako „zločinecký telefon [Osoba 2] – příprava“, tedy provoz poblíž místa pořízení fotografií [Osoba 2] fotoaparátem u rodičů [Osoba 4] v xxx. Následně se oba uvedené telefony přesunuly k bydlišti [Osoba 2] a [Osoba 4] v xxx, kde se setkaly s telefonem č. xxx (příprava – obžal. [Osoba 1]). O správnosti vyhodnocení těchto záznamů svědčí i čl. 3518. Jak právě řečeno, proti těmto údajům, resp. jejich vyhodnocení, neprotestoval ani obhajobou přibraný znalec z oblasti mobilních telefonů. Pokud jde o vyjádření tohoto znalce během hlavního líčení k pohybu oficiálního telefonu obžal. [Osoba 2] a tzv. zločinného telefonu během dne 19.10.2007 - viz oponentní znalecký posudek čl. 17 – 18 znalce V. Černého (otázka č. 18), kdy znalec dovozuje nesprávnost vyhodnocení ze strany policie na čl. 3527 a argumentuje tím, že tento závěr lze vyloučit proto, že v době aktivity telefonního čísla ([Osoba 2] – příprava), tj. v době od 12:20:45 do 12:24:23 již záznamové zařízení Look u hraničního přechodu xxx zaznamenalo návrat vozu Mercedes do ČR v 11:23:59, s tímto závěrem soud nesouhlasil, pro všeobecně známou zkušenost o zpoždění tzv. „ vítacích“ SMS. Se zpožděním vítacích SMS jmenovaný znalec nejprve vůbec nesouhlasil, posléze tuto možnost připustil, ovšem uvedl, že je pro daný hraniční přechod vyloučena, neboť údajně jednou týdně tímto přechodem projíždí a nic takového nezaznamenal. Soud proti této argumentaci v hlavním líčení přečetl úřední záznam policie ze dne 21.11.2011 včetně příloh čl. 3524 a dalších a z porovnání těchto důkazů jednoznačně vyplývá (např. čl. 3524), že znalec nemá pravdu a ve dnech 17.9., 20.9., 17.10. a 23.11.2007 jednoznačně vítací SMS do oficiálního telefonu např. manželky obžalovaného [Osoba 2] došly se značným zpožděním, bylo zjištěno, že ve všech případech je telekomunikační provoz opožděn zhruba o hodinu oproti průjezdům vozidel přes stejný hraniční přechod, u něhož znalec takové zpoždění vyloučil.

Z těchto objektivních důkazů jednoznačně vyplývá např. fakt, že manželka obžalovaného [Osoba 2] přijala sms zahraničního operátora dne 23.11. v 11:53:15 hod., přestože podle záznamu LOOK v uvedený den již z Žitavy směrem do ČR překročila hraniční přechod o 40 minut dříve, tj. konkrétně

v 11:14:48 hod. Podobně je tomu i u vítací sms na oficiálním telefonu [Osoba 4] dne 20.9. 2007, kdy od 12:12:48 hod. již byla zpět na území ČR, přesto sms zahraničního operátora obdržela až ve 13:23:45 hod., kdy prokazatelně na území cizího státu již nebyla apod. Tyto skutečnosti nezvrátil ani doplňující znalecký posudek Václava Černého, ze dne 11.12. 2011, v němž znalec s jistotou dochází k závěru o tom, že dne 19.10. 2007 se telefon s číslem xxx (označovaný jako [Osoba 2] – příprava – čin) nacházel v době od 12:02:23 hod. do 12:11:52 hod. v Žitavě a ve stejný den se v Žitavě v době od 12:20:45 hod. do 12:24:23 hod. nacházel telefon označovaný [Osoba 1] – příprava. Ani tento doplňující posudek nemohl zvrátit důkazy vyplývající z přílohy k úřednímu záznamu ze dne 21.11. 2011, navíc sám znalec na str. 4 doplňujícího posudku uvádí, že pomocí azimutu lze blíže určit, zda se telefon nachází na sever, jih, východ či západ od buňky, která v daný okamžik s telefonem komunikovala, vzdálenost telefonu od buňky však zpětně určit nelze. Ostatně, i pokud by měl soud bezvýhradně přijmout závěry z původního i doplňujícího znaleckého posudku Václava Černého, pak by to obžalovaného [Osoba 2] viny nezbavovalo, svědčilo by to pouze o tom, že, jak na jiném místě tohoto odůvodnění rovněž uváděno, se [Osoba 2] s [Osoba 1] v daný okamžik včetně údajného třetího spolupachatele pohybovali v podobném čase na prakticky stejných místech. Znovu je třeba zopakovat, že znalec Václav Černý nezpochybnil výpis a z toho vyplývající závěry policie uváděné na č.l. 3517, s čímž úzce souvisí i hodnocení na č.l. 3520. Pokud jde o doplněk znaleckého posudku Václava Černého ze dne 1.12. 2011, tak pokud by soud měl přijmout jeho závěr o tom, že zcela nepochybně se na území Německa u Žitavy nacházel v době od 12:02:23 hod. do 12:11:52 hod. telefon označovaný jako [Osoba 2] – příprava a v době od 12:20:45 hod. do 12:24:23 hod. telefon označovaný jako [Osoba 1] – příprava, pak je s podivem, proč obžalovaný [Osoba 2] tvrdí, že [Osoba 1] v uvedený den nemohl do Žitavy s [Osoba 2] jet, přičemž, jak právě řečeno, [Osoba 2] opustil Žitavu přes hraniční přechod v 11:23:59 hod. a [Osoba 1] v Žitavě telefonoval ve stejný den ve 12:20:45 hod. Je tedy otázkou, zda obž. [Osoba 2] o přítomnosti [Osoba 1] v Žitavě lže a nebo lže o okolnostech, za kterých údajně téměř o měsíc později na xxx ve vozidle Volkswagen transport [Osoba 1] předával dne 19.10. 2007 v bance v Žitavě vyzvednutá eura. Otázkou také zůstává, proč by se [Osoba 1] s eventuálním dalším spolupachatelem, pokud by soud přijal závěry znalce Václava Černého, ve stejné době vyskytovali na stejných místech jako obž. [Osoba 2], přičemž by ovšem s [Osoba 2] nikdo z nich nekomunikoval. To se konkrétně týká i výpisu ze sledovaných telefonů ze dne 30.11. 2007 a jejich vyhodnocení na č.l. 3517, jejichž správnost ani znalec Václav Černý v hlavním líčení nezpochybnil. Pokud by telefon označovaný jako [Osoba 2] – příprava – čin, tj. telefon s číslem xxx, podle závěrů znalce Václava Černého z obou jeho posudků nepoužíval k trestné činnosti sám [Osoba 2], pak by to znamenalo, že třetí pachatel se dne 30.11. 2007 pohyboval souběžně s obž. [Osoba 2] i obž. [Osoba 1] a to poblíž bydliště rodičů [Osoba 2] a později poblíž bydliště manželů [Osoba 2] a [Osoba 4] .

Otázka je, proč by vůbec [Osoba 1] a další spolupachatel něco takového dělali, když by [Osoba 2] s tr. činností údajně neměl vůbec nic společného, přičemž konkrétně datum 30.11. je den předcházející realizaci tr. činnosti ! Nadto je třeba uvést, že sice samotné výpisy z mobilních telefonů, byť z nich vyplývá právě řečené, tj. jejich pohyb, neusvědčují přímo jednotlivé osoby z toho, že by v konkrétní dobu konkrétní telefon použily. Ovšem důkazy je nutno hodnotit v celém komplexu, tj. především společně s důkazy, které poskytl osobní počítač obžal. [Osoba 2], který byl analyzován se shodnými závěry dokonce dvěma znalci a pochopitelně současně s vyhodnocením pachových stop tak, jak to učinila v přípravném řízení policie, i jak to na žádost obhajoby učinil znalecký ústav. Ze všech těchto důkazů vyplývá, že to byl obžalovaný [Osoba 2], který se notnou měrou podílel na přípravě i samotné realizaci tr. činnosti a že to byl právě obžalovaný [Osoba 2] a nikoli další osoba, který odvezl [Osoba 1] ukradené peníze v transportéru VW. Byl to také obžalovaný [Osoba 2], který krátce před tr. činností, naposledy dne 30.11. 2007, se pohyboval na místech, kde se pohyboval i [Osoba 1] a s [Osoba 1] komunikoval.

S ohledem na osobní zkušenosti všech uživatelů mobilních telefonů o zpoždění především vítacích SMS, se jevílo vystoupení znalce V. Černého v hlavním líčení poněkud zaujaté. K tomu je nutno připomenout, že obhajoba k vyhodnocení ovšem znalci nepředložila vyhodnocení policie na čl. 3517, což je z pohledu dokazování důkaz důležitý, přičemž znalec v hlavním líčení s tímto vyhodnocením policie souhlasil. Pokud jde o závěry dotyčného znalce uváděné v jeho posudku na str. 11, otázka č. 9, proti tomuto vyhodnocení nemá soud žádné výhrady s tou jedinou připomínkou, že ovšem pokud obžalovaný [Osoba 2] v danou dobu používal skutečně tzv. zločinný telefon s číslem xxx, pak mohla jednoduše nastat situace, že obžalovaný nechal svůj „oficiální“ telefon doma a s tímto „zločinným“ se pohyboval na xxx. Toto je pouhá dedukce, toto vyhodnocení není podstatné, podstatné je ničím nezpochybněné vyhodnocení na str. 3517 i na následujících čl., včetně pohybu [Osoba 2] dne 19.10. v Žitavě a z těchto vyhodnocení vyplývá minimálně to, že se obžal. [Osoba 2] v podobných časech pohyboval na místech, kde se prokazatelně pohyboval pachatel tr. činnosti, resp. osoba, která používala mobilní telefony používané při tr. činnosti. Totéž platí i o výše zmíněném datu 19.10.2007, v době, kdy obžal. [Osoba 2] krátce navštívil Žitavu. Dne 30.11. se ovšem „zločinecký“ telefon pohyboval současně s obžalovaným [Osoba 2].

Na základě vyhodnocení nejen pohybů mobilních telefonů, ale zejména na základě důkazů, které poskytl počítač obžal. [Osoba 2] i na základě vyhodnocení pachových stop, lze shrnout, že mezi obžal. [Osoba 2] a [Osoba 1] byla „dlouhodobá spolupráce“ na budoucí tr. činnosti, přičemž pachová identifikace i další důkazy včetně vlastní výpovědi obžalovaného [Osoba 2] usvědčují z přímé účasti na realizaci naplánované tr. činnosti a ze všech důkazů

hodnocených vzájemně by bylo možno dovodit, že tr. činnost naplánoval, resp. zorganizoval právě obžal. [Osoba 2].

Právě pro soubor uvedených důkazů nebylo možno uvěřit důvodům uváděným obžal. [Osoba 2], jimiž vysvětloval nález svých pachových stop ve vozidle transportér. Jak již na jiném místě uvedeno, je otázkou, proč k předání eur došlo měsíc po výběru v německé bance, další otázkou je, proč k tomuto setkání nepoužil [Osoba 1] svůj osobní vůz a nevěrohodné je rovněž počinání [Osoba 1], který krátce po zakoupení vozu údajně žádal [Osoba 2] o vyzkoušení předních a zadních světel. Lze předpokládat, že [Osoba 1], který vůz koupil k provedení tr. činnosti, všechny funkce vozu odzkoušel nejpozději při odebrání vozu po uzavření kupní smlouvy a pokud by měl pochybnosti o funkčnosti světel, jistě by k jejich prověření použil jiný způsob, např. by se podíval při jízdě do výkladní skříně, zrcadel apod. I vysvětlení obžal. [Osoba 2] o tom, proč musel eura pro [Osoba 1] vyzvedávat v německé bance, tedy, že to bylo „rychlejší“, je vysvětlení nevěrohodné, rychlejší postup by byl naopak nechat si převést peníze z německé banky na svůj účet v ČSOB, zejména za situace, kdy [Osoba 1] na nákup euro neměl peníze. Otázka je, proč by si [Osoba 1], když na to neměl vůbec peníze, eura objednával a zejména, proč sám [Osoba 1] měl údajně původně v úmyslu jet s [Osoba 2] do Německa.

Odhlédnout nebylo možno ani od dalších nelogických a tudíž nevěrohodných tvrzení obžal. [Osoba 2]. V hlavním líčení 28.11.2007 oproti své výpovědi z přípravného řízení nově uvedl, že [Osoba 1] v listopadu 2007 půjčil svůj počítač údajně proto, že ho [Osoba 1] potřeboval na úpravu videa a fotek, říkal, že u svého nemá ani čtečku. Tuto okolnost obžal. [Osoba 2] neřekl policii, protože se na to nikdo neptal. Už tato poslední informace je zářezující, neboť [Osoba 2] byl v průběhu vyšetřování seznámen s posudky obou znaleců, kteří jeho PC zkoumali. Stejně zářezující je, že obžal. [Osoba 2] při tomto líčení uvedl, že mu [Osoba 1] vrátil počítač 22.11.2007, což si pamatuje dle data úmrtí prezidenta J.F.K a půjčil si ho asi 12.-13.11.2007, spíše 13.11.2007. Je otázkou, jak si vůbec [Osoba 2] tak přesně ještě nyní tato data pamatuje a jak mohl [Osoba 1] 12. anebo spíše 13.11. počítač za účelem jím tvrzeným půjčit, když dle doplňku znaleckého posudku Ing. Bergera ze dne 1.12.2011 šlo nejen o program za pouhých 1.500,- Kč (pokud by si ho [Osoba 1] zdarma nestáhl z internetu), ale navíc o program, kterým je možné upravovat fotografie. Tento program zahrnuje k datu 16.11.2007 aplikaci Zoner Photo Studio 9 (instalováno 9.9.2007) a aplikace COREL P.S.P. P.X2, která byla nainstalována až dne 14.11.2007, tedy v době, kdy už [Osoba 1] měl mít u sebe [Osoba 2] počítač. Kromě toho, i kdyby šlo ze strany [Osoba 2] o omyl v datu, zůstává podstatnou otázkou, proč [Osoba 2] v den, kdy doma půjčoval PC [Osoba 1], mu nepředal i eura, která pro něj údajně již 19.10.2007 vybral v německé bance a proč

speciálně kvůli jejich předání se musel 19.11.2007 osobně obtěžovat na místo schůzky na xxx.

Pokud by chtěl obžalovaný [Osoba 1] úmyslně svalit vinu na obž. [Osoba 2], je otázkou, proč by toto činil pouze na základě miniatur nahlížených v době po 30.9 , bezpečně dne 16.11.2007 (poté fotografie z PC smazány) , proč by „nenastražil“ na obžalovaného [Osoba 2] mnohem více důkazů a kromě této zásadní otázky je otázkou, zda by vůbec takto analyticky uvažoval a proč by nastrožil důkaz, který by později vymazal, přičemž si nemohl být jistý, že důkaz tímto speciálním programem smazaný vůbec někdy policie najde, nemohl si být jistý, pokud to nebyl on, který později [Osoba 2] udal policii, že policie vůbec bude mít podezření, že spolupachatelem [Osoba 1] je právě obž. [Osoba 2]. Všechny okolnosti vedou k závěru, že fotografie transporteru nahlížená v osobním počítači [Osoba 2] naposledy dne 16.11. pochází z fotoaparátu zn. Sonny obžalovaného [Osoba 2], o čemž svědčí i ten nepopiratelný důkaz, že obžalovaný [Osoba 1] byl dne 16.11. po celý den v práci, navíc k zapůjčení PC [Osoba 2] neměl vůbec žádný důvod, neboť doma měl téměř stejně výkonný počítač.

Vinu obžalovaného [Osoba 1] soud zjistil i z výpovědí zaměstnanců firmy [Společnost 1] a sice z výpovědi svědka [Osoba 9], [Osoba 10], [Osoba 11], [Osoba 12], [Osoba 13], [Osoba 14] a [Osoba 15]. Z výpovědí těchto svědků z přípravného řízení i hlavního líčení soud ověřil, že škoda vyčíslená pojistitelem i poškozenou organizací je škoda bezpečně zjištěná zejména proto, že každý den byla finanční hotovost zůstávající ve firmě fyzicky i účetně evidována, z výpovědí dotyčných svědků soud rovněž zjistil, že spáchat tr. činnost v dané době bylo poměrně snadné, neboť posádka vozidel vjíždějících do firmy nebyla při vjezdu kontrolována, pokud vozidlo neslo logo firmy [Společnost 1]. To byl také důvod, proč pachatelé museli zjistit přesné umístění tohoto loga na služebním vozidle. Z výpovědí svědků slyšených u hlavního líčení soud rovněž zjistil, že [Osoba 1] znemožnil možnost kontroly dění v počítařně pomocí kamer pracovníkovi operačního střediska tím, že výhled kamery v době krádeže zakryl krabicemi. Z výpovědi svědka [Osoba 15] soud dovodil, že přípravu, resp. pokus o tr. činnost [Osoba 1] realizoval již dne 3.11. 2007, neboť mu podal kávu s diazepamem, po níž měl svědek zdravotní potíže. Lze proto dovodit, že [Osoba 1] buďto zkoušel, zda tímto způsobem by svědka vyřadil z pracovního procesu, anebo v uvedený den měl přímo v úmyslu např. odcizit loga firmy z kanceláře svědka.

Z výpovědí svědků [Osoba 16] a manželky obžalovaného [Osoba 4] soud nic konkrétního o trestné činnosti obou obžalovaných nezjistil. Lze dovozovat, že svědkyně [Osoba 4] vypovídala ve prospěch svého manžela, pokud jde o výpověď svědka [Osoba 16] u hlavního líčení, který rovněž se snažil vypovídat

ve prospěch obžalovaného [Osoba 2], obsah této výpovědi jednoznačně svědčí o zaujatosti svědka vůči orgánům činným v trestním řízení.

Z výpovědi svědkyně [Osoba 8] soud rovněž nic podstatného o tr. činnosti obžalovaného [Osoba 1] nezjistil, pokud jde o výpověď této svědkyně z přípravného řízení a z hlavního líčení, soud zaznamenal ten podstatný rozdíl, že před soudem k dotazu obhajoby svědkyně uvedla, že v době před tr. činností si obžalovaný [Osoba 1] přinesl domů další počítač - krásný, jasně červený a to bez monitoru. Jak je na jiném místě tohoto odůvodnění uvedeno, tato skutečnost obž. [Osoba 2] nemůže se ze spoluúčasti na tr. činnosti vyvinut a to ze spoluúčasti na přímé realizaci této tr. činnosti, na tomto místě lze stručně uvést, že jednak svědkyně hovořila o červeném počítači, přičemž zajištěný počítač [Osoba 2] je celý černý kromě kola na čele počítače, a i pokud by svědkyně měla popisovat tuto červenou barvu, pak uvedla, že počítač nebyl půjčen s monitorem, byť obžalovaný [Osoba 2] v hlavním líčení půjčení počítače včetně monitoru připouštěl, neboť si nebyl jistý, kam povede další dokazování, tedy zda by [Osoba 1] k obž. [Osoba 2] tvrzeným okolnostem potřeboval klíč k šifře, navíc dne 16.11. 2007 , kdy prokazatelně bylo naposledy pracováno s fotografiemi loga [Společnost 1] a služebního vozu transportér, byl obžalovaný [Osoba 1] bezpečně v zaměstnání.

Zvláštní kapitolou bylo vystoupení svědka [Osoba 3] před soudem. Ačkoli z výpovědi tohoto svědka z přípravného řízení by bylo možno dovodit, že tento svědek znal některé konkrétní okolnosti o spáchané tr. činnosti, v hlavním líčení tyto údaje zcela popřel a tvrdil, že veškeré tyto údaje ho naučila policie, která ho nesčetněkrát ve věznici, kde byl pro jinou tr. činnost, navštívila. Soud ve věznici ověřil počet těchto údajných návštěv ze strany policie a zjistil, že tvrzení svědka se nezakládá na pravdě, navíc lze jen těžko uvěřit, že by policie učila svědka údaje, které by později sama ověřila jako nepravdivé nebo zpětně nezjistitelné, nelze uvěřit tomu, že by policie zabíhala do takových podrobností, aby svědka učila jména učitelů učících děti manželů [Osoba 2] a [Osoba 4] na základní škole apod.

Soud zaměřil dokazování mj. i na majetkové poměry rodiny obž. [Osoba 2], přičemž z důkazů založených ve spise i z jeho vlastní výpovědi vyplývá, že obžalovaný až na krátké výjimky a jeho manželka vůbec v minulosti nepracovali, neměli legální zdroj obživy a obžalovaný [Osoba 2] přiznal, že své příjmy nedal. I přes tuto skutečnost zůstává faktem, že po dlouhou dobu žili nákladným způsobem života a v době po spáchání tr. činnosti v jejich voze i při domovní prohlídce byla zajištěna celkem částka 3 330 000,- Kč. Soud proto dovodil, že tyto finanční prostředky nutně musí pocházet z tr. činnosti ze dne xxx a k této okolnosti soud přihlížel i při ukládání trestu pro obžalovaného [Osoba 2].

Po provedení všech shora uvedených důkazů a po jejich vyhodnocení dospěl soud k jednoznačnému závěru, že oba obžalovaní se rovnocennou měrou podíleli na spáchání zažalované tr. činnosti, bez fyzické přítomnosti ani jednoho z obžalovaných by k realizaci tr. činnosti nemohlo dojít. Primární byla pracovní pozice obž. [Osoba 1], nicméně stejně důležitá byla fyzická přítomnost obž. [Osoba 2], tj. osoby, která [Osoba 1] odcizené peníze z poškozené společnosti speciálně předem k trestné činnosti připraveným vozidlem vyvezla. Jak řečeno, z důkazů provedených u hlavního líčení vyplývá nejen skutečnost, že to byl právě obž. [Osoba 2], který zřejmě tr. činnost připravil, resp. na její přípravě se významnou měrou podílel, ale byl to přímo obž. [Osoba 2], který se fyzicky realizace tr. činnosti dne xxx také zúčastnil a bez jehož fyzické přítomnosti by tr. činnost nebylo možno dokončit. Byl to proto obžal. [Osoba 2], který prokazatelně jako poslední měl odcizené peníze ve své dispozici.

Na rozdíl od důkazů usvědčujících objektivně oba obžalované ze spolupachatelství na zmíněné tr. činnosti, soud neshledal žádný důkaz, který by jejich vinu zeslaboval či prokazoval nevinu. Takovým důkazem není ani výpověď manželky obž. [Osoba 2], ani družky obž. [Osoba 1], ani výpověď svědka [Osoba 16]. Výpovědi těchto svědků soud hodnotil jako zaujaté a nevěrohodné, lze jen těžko uvěřit, že manželka obžalovaného [Osoba 2], přestože se s ním znala od roku 1994 a od roku 1996 je jeho manželkou a má s ním dvě děti, se nikdy nezajímala o to, odkud obžalovaný [Osoba 2] financuje veškeré náklady rodiny a to v tak vysokých částkách, jak to soud měl možnost zjistit, a to dokonce za situace, kdy svědkyně sama nikdy zaměstnána nebyla. Bylo těžko uvěřit tomu, že družka obž. [Osoba 1] s ním 10 let bydlela ve společné domácnosti, ačkoli ji po celou dobu údajně týral a ačkoliv byt nebyl její. Svědek [Osoba 16] ve prospěch obž. [Osoba 2] v hlavním líčení neuvedl žádný konkrétní důkaz, vyjádřil pouze nesouhlas s prací orgánů činných v trestním řízení, zejména policie, na území celé ČR.

Důkazy, které svědčí o rozsahu škody soud shledal v materiálech, které včetně příslušných inventur (viz žádost na čl.3623) sám od poškozené [Společnost 1] vyžádal ještě před zahájením hlavního líčení, tyto důkazy jsou zařazeny ve spise na čl. 3672 a násl.(další důkazy o rozsahu škody byly soudu doručeny až po vyhlášení rozsudku, rozsah škody v žalované výši potvrzují a lze je provést v rámci odvolacího řízení). Vyplývá z nich, že rozsah škody byl poškozenou společností zcela nepochybně zjištěn a odpovídá čátce uváděné ve sdělení obvinění.

To, že faktický rozsah škody způsobený tr. činností dne xxx byl poškozenou společností včetně hlášení ktrádeží dotčených bank bezpečně zjištěn, vyplývá i z výpovědí všech svědků – tehdejších zaměstnanců

[Společnost 1] – v hlavním líčení, kteří se všichni shodli na tom, že minimálně při předávání směny každý den večer byla provedena inventura finanční hotovosti. Svědek [Osoba 17] v hlavním líčení dne 29.11. 2011 uvedl, že směna, která končila poslední pracovní den, tj. v pátek 30.11., uzavřela evidenci a provedla inventuru, která se prováděla při uzavření každé směny a provedla záznamy do příslušných dokumentů. Každá směna, která končila, musela vždy uzavřít vnitřní účet a dát do souladu účetní stav se stavem fyzickým. Inventuru podepisoval vedoucí směny s některou z hlavních pokladních. Z výpovědí svědků slyšených v hlavním líčení také vyplynulo, že nikdy žádná podstatná difference při inventuře nebyla zjištěna s drobnými výjimkami, které později byly objasněny např. tím, že v bankomatu byly slepeny 2 bankovky k sobě. Z výpovědi svědkyně [Osoba 10] (hl. dne 29.11.) vyplývá totéž a sice, že fyzická inventura proběhla vždy, trestnou činnost svědkyně objevila tím, že dne 2.12. 2007 v neděli ráno nastoupila do práce a překontrolovala depozita, aby mohla v práci pokračovat. Ihned po otevření prvního depozita a při přijímání banky zjistila, že chybí bankovky v hodnotě 1 000,- Kč. Zjistila, že nesouhlasí čísla pečeti, dále jí volala pokladní, že přebírá kód KB a že jí chybí bankovky v hodnotě 1 000 a 2 000 Kč. Proto svědkyně kontaktovala svého nadřízeného a inventurou bylo zjištěno, jaký je rozsah škody. Pokud jde o pečeti, jejich čísla nesouhlasila a podle výčetky nesouhlasil stav depozit. Svědkyně vyloučila teorii obhajoby o tom, že žádné inventuře mohlo dojít k situaci, že si osoby počítající hotovost např. nevšimly, že někdo za bankovky nastrčil pouze prázdnou krabici, svědkyně k tomu uvedla, že takový stav nemohl nastat, neboť veškeré bankovky, které byly připraveny se denně „vyčerpaly“. Z výpovědí svědků slyšených u hlavního líčení tak bylo potvrzeno, že rozsah škody způsobené tr. činností dne xxx byl zcela přesně zjištěn a to i v souladu s hlášeními jednotlivých poškozených bank, které měly v [Společnost 1] peníze deponovány. Nadto je třeba dodat, že bez řádného zjištění škody by stěží zahraniční pojišťovny poškozené [Společnost 1] škodu nahradily.

Na základě důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení shledal soud, že jde o takový rozsah důkazů, z nichž lze bezpečně dovodit vinu či nevinu obou obžalovaných. Zamítl proto další návrhy na doplnění dokazování spočívající jednak v žádosti obhájce Dr. Prince o to, aby soud nikoliv ve věznici xxx, nýbrž přímo ve věznici xxx, kde tehdy byl ve vazbě svědek [Osoba 3], vyžádal zprávu o počtu návštěv policistů a to nejenom do doby, kterou požadoval soud, nýbrž i v době následující. Soud tuto žádost obhájce odmítl, neboť ze zprávy věznice xxx vyplývá přesný počet návštěv policistů až do data 17.4. 2008 a ze závěru této zprávy na č.l. 4069 vyplývá, že uvedené informace byly získány jak z osobního spisu odsouzeného, kde jsou uloženy „žádanky o vydání vězně“, tak také spoluprací s vazební věznicí xxx, kde byl proveden výpis z vězeňského informačního systému. Požadavek obhajoby zjišťovat počet policistů u svědka [Osoba 3] od data 17.4. 2008 až do jeho posledního výslechu

považuje soud za nadbytečný, neboť svědek [Osoba 3] pouze při své výpovědi dne 8.1. 2008 a 17.4. 2008 uváděl skutečnosti, které měly obžalovaného [Osoba 2] usvědčit. V dalších výpovědích pouze vysvětloval, proč napsal podvržený dopis a vyjadřoval se k tomu, proč [Osoba 2] při rekognici nepoznal. Svědek [Osoba 3] před soudem vypověděl, že „usvědčující“ údaje, které měly [Osoba 2] usvědčit, tj. údaje ve výpovědích ze dne 8.1. a 17.4. 2008, uvedl pouze proto, že ho nesčetnými opakovanými návštěvami policisté tento obsah do všech podrobností naučili. Jak zmíněno shora, toto prohlášení svědka u hlavního líčení je naprosto nepřijatelné, jednak pro svoji nesmyslnost, neboť pokud by to měla být pravda, je otázkou, proč ho policie neinstruovala, aby vypovídal i o okolnostech, které jsou objektivně ověřitelné, proč ho neinformovala o objektivně proběhlých skutečnostech a navíc ze zprávy věznice na č.l. 4069 vyplývá, že před datem 8.1. 2008 ho policie kontaktovala pouze dvakrát a od data 8.1. 2008 do jeho dalšího výsledku 17.4. 2008 ho policisté kontaktovali pouze třikrát. Ze spisu vyplývá, že policie na základě výpovědi svědka [Osoba 3] sdělila [Osoba 2] obvinění dne 19.3. 2008 a tudíž tak učinila pouze na základě výpovědi svědka ze dne 8.1. 2008, neboť další tzv. usvědčující výpověď učinil svědek až dne 17.4. 2008. Obsah obou výpovědí je přibližně stejný, svědek zde uvádí, že [Osoba 2] znal z minulosti a v nezjištěný den se sešel v restauraci v obci xxx s [Osoba 2], [Osoba 16] a [Osoba 1], a ti, jak vyplývá z výpovědi svědka ze dne 17.4., přestože od [Osoba 3] nic nechtěli a [Osoba 3] do rozhovoru také nijak nezasahoval, se údajně před ním bavili o budoucí trestné činnosti. [Osoba 16] řekl [Osoba 2], že [Osoba 1] sehnal místo ve firmě přes svého známého, jednalo se o bezpečnostní agenturu, která vozí v xxx peníze. V době, kdy se o tom bavili, už zřejmě [Osoba 1] u té firmy pracoval. Dále [Osoba 16] chtěl po [Osoba 2], aby sdělil jak celá akce bude probíhat, [Osoba 2] na to odpověděl, že je na to dost času a až to udělá, tak pošlou [Osoba 1] k jistému [Osoba 17] na chatu do xxx. [Osoba 17] se živí ukrýváním zločinců. Dále se [Osoba 16] s [Osoba 2] bavil o tom, že to bude „velká pecka“ a [Osoba 1] slíbili, že dostane čtvrtinu. Hovořili o tom, že peníze v případě, že budou značeny, vyperou přes reality, chtěli koupit nějaký dům i s nájemníky s tím, že ho koupí na úvěr a poté nájemníkům uměle zvednou nájemné o cirká 100 000,- Kč ročně. Dále [Osoba 16] hovořil o tom, že [Osoba 1] v minulosti již něco nevyšlo a proto se bojí. Svědek v této výpovědi také [Osoba 2] popsál. K obsahu této výpovědi, kterou o některé nekonkrétní podrobnosti svědek rozvedl ještě dne 17.4. 2008, nutno uvést, že v této výpovědi celkem výstižně svědek popsál oči obžalovaného [Osoba 2] a pokud jde o další podrobnosti, [Osoba 2] s [Osoba 16] tyto okolnosti v hlavním líčení rozhodně popřeli. Ze šetření policie, která se snažila prověřit okolnosti uváděné [Osoba 3] v těchto dvou výpovědích, vyplývá, že nic konkrétního, tj. lokalizaci míst apod. se policii ověřit nepodařilo. Je proto otázka, proč policie dle verze [Osoba 3] z hlavního líčení, přestože ho údajně připravovala opakovaně téměř půl roku na tuto výpověď, a to až do rekognice, ho instruovala tak špatně, že svědek vypovídal o okolnostech, které

nebylo možno objektivně ověřit. Nadto z této výpovědi nevyplývá nic co, s výjimkou jména [Osoba 16], by v době výpovědi svědka dne 8.1. 2008 již nebylo známo z médií. Je proto otázka, zda svědek [Osoba 3] tyto výpovědi učinil proto, že chtěl spoluprací s policií zlepšit svoje tehdejší procesní postavení vazebně stíhaného obviněného a nebo proto, že se schůzky skutečně zúčastnil a nebo proto, že o těchto informacích slyšel od některého ze spoluvězňů apod. Vzhledem k tomu, že svědek [Osoba 3] byl ve vazební věznici v té době již od listopadu, je otázkou, pokud znal informace o připravované krádeži a pokud chtěl zlepšit tehdejší svoje procesní postavení (stíhán pro vraždu), proč tyto informace policii neposkytl ihned po svém obvinění, bez ohledu na to, zda by tyto informace mohly anebo nemohly v budoucnu sloužit policii k dalším opatřením.

Z výpovědi svědka [Osoba 3] bylo možno ověřit kromě typu a barvy očí obž. [Osoba 2] objektivně pouze ten fakt, že se svědek [Osoba 16] s [Osoba 2] dobře zná, což vyplývá z výpovědi obou jmenovaných u hlavního líčení.

Soud zamítl rovněž návrh Dr. Prince na opakovanou možnost výpovědi svědkyně [Osoba 8], která by před soudem provedla i rekognici počítače, který, jak tvrdila, viděla v kritickou dobu u obž. [Osoba 1]. To proto, že svědkyně k žádosti a otázce obhajoby v hlavním líčení, na rozdíl od své výpovědi v přípravném řízení, jasně uvedla, že počítač, který si [Osoba 1] v kritickou dobu, tj. 2 – 3 měsíce před krádeží přinesl, byl krásný červený a bez monitoru. Svědkyně tedy nepotvrdila verzi [Osoba 2], kterou se snažil případně eliminovat výsledek doplnku posudku znalce Bergera, neboť přicházelo v úvahu, že soud tento doplněk zadá, a proto obžalovaný v hlavním líčení naznačoval, že [Osoba 1] se případné heslo, které by potřeboval k zašifrování či smazání souborů, mohl dozvědět z papírku, na němž bylo heslo a tento papírek byl přilepen na monitoru počítače. Bez ohledu na tato tvrzení obžalovaného [Osoba 2] bylo zřejmé, že výpověď svědkyně není zcela věrohodná, neboť si lze jen stěží představit, že osoba, která nemusí bydlet s [Osoba 1], neboť s ním neobývá svůj byt, nýbrž byt [Osoba 1], s ním dobrovolně zůstává 10 let přesto, že ji po celou dobu týrá. Soud tento důkaz jako nadbytečný zamítl i proto, že svědkyně už jasně uvedla, že šlo o červený počítač (čelo zabaveného počítače [Osoba 2] je skutečně červené) a je nepravděpodobné, že by mohla identifikovat konkrétní počítač, tedy nikoli pouze jeho typ, v řadě počítačů, které by eventuálně k rekognici soud opatřil. Jak opakovaně na jiných místech tohoto odůvodnění uváděno, obhajobě obž. [Osoba 2], kterou uplatnil teprve při hlavním líčení, přesto že byl v přípravném řízení seznámen s výsledky znaleckých expertíz svého počítače, tj. verzi o tom, že zejména usvědčující miniatury vozidla Volkswagen Transporter a loga firmy [Společnost 1] se do jeho počítače dostaly bez jeho vědomí poté, kdy počítač půjčil [Osoba 1], který to na něj mohl i úmyslně „narafořit“ jako usvědčující stopy, bylo třeba odmítnout z důvodu

rovněž na jiných místech tohoto odůvodnění uváděných, mimo jiné např. proto, že speciální šifrovací program byl do PC [Osoba 2] instalován až 14.11.2007, nebo proto, že [Osoba 1] dne 16.11. byl prokazatelně v době vzniku miniatur v práci. A jak opět opakovaně na jiných místech uváděno, soud opatřil dostatek důkazů, z nichž vyplývá, že v počítači obžal. [Osoba 2] bylo nastaveno reálné datum a reálný čas (viz i přijaté emaily – výpověď Dr. Klímy v hlavním líčení dne 9.1. 2012 apod). [Osoba 1], který měl téměř stejně výkonný počítač jako je zabavený počítač [Osoba 2], neměl žádný důvod si pro pouhé prohlížení fotografií počítač [Osoba 2] půjčovat a již vůbec neměl šanci dne 9.10. 2007 oblíbenou položku o autobazarech nabízejících na prodej VW Transportér 2TDI uložit do počítače [Osoba 2], neboť dle výpovědi [Osoba 2] si [Osoba 1] PC vypůjčil až 13.11.2007.

Soud dále zamítl požadavek obhajoby na přibrání třetího znalce, který by znovu počítač [Osoba 2] prozkoumal a zjistil by zejména datum neoprávněných zásahů do počítače v době po provedení domovní prohlídky. K provedení tohoto důkazu soud nespároval žádný důvod, zejména když obhajoba nic proti závěrům Ing. Bergera nenamítala a tyto závěry jsou v naprostém souladu se závěry, k nimž později dospěl i druhý policií přibraný znalec Dr. Klíma. Kromě toho se Ing. Berger v doplňku svého posudku zadaného soudem pozdějšími zásahy do počítače výslovně zabýval a z doplňku jeho posudku vyplývá, že manipulaci s počítačem po době provedení domovní prohlídky zaznamenal pouze ve dvou případech a sice dne 5.2.2010 a dále ve dnech 19. - 21.12.2010, , kdy na obou pevných discích osobního počítače byly vytvořeny adresáře nazvané „Moje zálohy“. K tomu Dr. Klíma v hlavním líčení dne 9.1. 2012 uvedl, že tyto adresáře vytvořil on sám, když podruhé mu počítač předala policie ke zkoumání a vysvětlil také, proč se tak stalo. K tomu Ing. Berger uvedl, že tímto „zásahem“ Dr. Klíma v žádném případě žádné nové informace do počítače nevložil a soud k tomu dodává, že ke dni 19.12. 2010 byly všechny usvědčující důkazy již zjištěny a zajištěny ze znaleckého zkoumání Ing. Bergera již v dubnu 2008.

Pokud jde o notebook, který byl dne 5.2. 2010 rovněž spuštěn, k tomu soud dodává, že z předávacích protokolů vyplývá, že dne 5.2. 2010 měl být notebook i počítač vrácen znalcem policii. Pokud spouštěl notebook a případně počítač a nebo používal disk počítače obž. [Osoba 2] pracovník policie, pak soud nemůže posoudit, zda takové počínání by bylo možno označit jako neoprávněný zásah, anebo by se ze strany policie jednalo o legální opětovné zkoumání možností vlastní činností zjistit případné další důkazy, v každém případě ke dni 5.2. 2010 byly všechny obžalovaného [Osoba 2] usvědčující důkazy již Ing. Bergerem a nadto i Dr. Klímou v počítači zjištěny a zadokumentovány. Znalec Ing. Berger v hlavním líčení výslovně uvedl, že

kromě těchto zásahů žádný jiný zásah do notebooku a zejména do osobního počítače nezjistil, pokud by k dalším bývalo došlo, zjistil by i takový.

V souvislosti se zamítnutím tohoto návrhu je třeba zmínit, že soud nepovažuje za důležité obhajobou vyzdvihované zjištění, že z porovnání fotografií z domovní prohlídky ze dne 19.3. 2008 a fotografie zajištěného počítače ve stavu, jak ho převzal od policie Ing. Berger, vyplývá, že na rozdíl od fotografií z domovní prohlídky nese počítač na fotografiích Ing. Bergera o jednu pečeť víc. S tímto argumentem obhajoby je nutno souhlasit, nicméně je třeba dodat, že z fotodokumentace domovní prohlídky je zřejmé, že byly fotograficky dokumentovány různé její fáze, napřed počítač [Osoba 2], tak jak byl zajištěn, tj. bez pečetí a postupné pečetění, tudíž lze předpokládat, že disproporce mezi stavem, jak ho přebíral Ing. Berger a mezi stavem, který vyplývá z fotografií domovní prohlídky vznikla buďto tím, že nebyl vyfotografován počítač po dokončení domovní prohlídky, a nebo si některý z policistů teprve po dokončení a zadokumentování domovní prohlídky všiml, že není zapečetěn i přívod proudu na počítači, tak jak na to poukazovala obhajoba, a pečeť doplnil. Soud dotazem u policie ověřil, že videozáznam z domovní prohlídky neexistuje. Nicméně tuto okolnost soud za podstatnou pro hodnocení důkazů nepovažoval, neboť jak právě opakovaně uvedeno, Ing. Berger žádný oprávněný a nebo neoprávněný zásah do počítače mimo zásahů Dr. Klímy a zásahu do dne 5.2. 2010 nezaregistroval, znalec Berger vyloučil možný zásah policie, nehledě na to, že oba znalci shodně u hlavního líčení vyloučili, že by policie, pokud by nedisponovala vlastní osobou se znalostmi minimálně znalců v kvalitě Ing. Bergera a Klímy, mohla vůbec jakékoliv důkazy úmyslně do počítače podstrčit. K tomu soud dodává (viz i jiné místo tohoto odůvodnění), že pokud by tak policie učinila, pak by takto nastrčené důkazy rozhodně nemazala a nepřibírala by znalce, který by při prvním zkoumání na tyto důkazy vůbec nepřišel, naopak by otázky směřovala tak, aby znalec na důkazy údajně policií podstrčené přišel okamžitě. Navíc by nešlo o důkazy, které zjistili oba znalci, nýbrž zřejmě o vyšší počet důkazů, které by markantním způsobem obž. [Osoba 2] usvědčovaly. K tomu by ovšem policie před datem sdělení obvinění a před takovým zásahem nutně musela vědět např., zda na den 9.10., nebo 16.11. nemá [Osoba 2] nevývratné alibi. To ovšem vědět nemohla, neboť dne 28.3. 2008 počítač obžal. [Osoba 2] předala znalci Bergerovi (viz protokol na čl 855) a do tohoto data byl [Osoba 2] v pozici podezřelého a obviněného vyslechnut pouze dne 19. a 20.3 a na kritická data tázan nebyl a sám o nich nemluvil, a to ani ve své pozdější výpovědi.

Důkazy zajištěné znalci v souvislosti s tím, co zjistili a uvedli k fotografiím pořízeným fotoaparátem [Osoba 2] zn. Sonny, včetně pracovního výkazu [Osoba 1] ze dne 16.11. 2007, nelze vysvětlit jiným způsobem než, že na počítači pracoval sám obžalovaný [Osoba 2]. V této souvislosti bylo nutno

odmítnout i námitku uváděnou v závěrečné řeči Dr. Prince o tom, že ani pracovní výkaz obž. [Osoba 1], zejména záznam u data 16.11. 2007, nevylučuje, že si [Osoba 1] směnu s někým nevyměnil. Tato konstrukce je absurdní, protože v takovém případě by v pracovním výkaze nemohl být zapsán, nehledě na fakt, že dne 10.9.2007 vůbec s PC [Osoba 2] nemohl disponovat.

Pokud jde o verzi obhajoby o tom, že důkazy v počítači [Osoba 2] byly podvržené buďto policií, nebo ze strany [Osoba 1], nad rámec již všeho uvedeného si nutno položit otázku, proč by [Osoba 1] úmyslně nastražil důkazy na svého přítele, který ho vozil na letiště, obstarával mu eura apod. a zejména proč by úmyslně takové důkazy nenastražil lépe, to je tak, aby je kdokoli lehce našel. Otázka je, proč by vůbec, pokud [Osoba 2] s tr. činností neměl mít nic společného, používal počítač [Osoba 2] k tr. činnosti a nikoli svůj, když předem nemohl vyloučit, že v počítači zanechá stopy, které později znalci našli. Otázkou je, proč při plánování krádeže půl miliardy korun by nepoužil počítač, který by později jednoduše zlikvidoval. Totéž ovšem platí pro obžalovaného [Osoba 2], který zřejmě svůj počítač nezlikvidoval proto, že v něm měl zašifrované soubory i soubory obsahující obsáhlou rodinnou fotodokumentaci apod., obžalovaný si byl zřejmě natolik jistý svými znalostmi počítače, že si neuvedomil, že miniatury na skrytém místě mohou být v počítači zachovány. Stejně tak ovšem [Osoba 1], pokud by k tr. činnosti použil počítač [Osoba 2] bez jeho vědomí, si nemohl být jistý, že [Osoba 2] později tyto důkazy neobjeví a nezeptá se, proč vůbec [Osoba 1] pořizuje fotografie služebního vozu agentury, u níž pracuje apod. Pokud by ovšem [Osoba 1], stejně jako [Osoba 2] netušil, že miniatury se zachovávají uloženy na jiném místě, pak by takový „podvrh“ byl k ničemu. Navíc při této dedukci obhajoby o podvrhu ze strany [Osoba 1], by [Osoba 1] teprve poté, kdy dne 2.12. opustil hranice Německa a stal se nezvěstným, musel buďto osobně a nebo přes třetí osobu udat [Osoba 2]. Takové počínání by bylo proti veškeré dosavadní logice jednání [Osoba 1], neboť osobní kontakt s policií by jistě neriskoval a neriskoval by ani udání přes třetí osobu, když si nemohl být jistý, že tato třetí osoba by případně policii na jeho stopu později nepřivedla. [Osoba 1] by jistě k udání spolupachatele žádný důvod neměl, neboť tr. činnost byla naplánovaná dopředu tak, že od počátku bylo jasné, že jediný, kdo bude okamžitě jako pachatel krádeže přímo v agentuře [Společnost 1] zjištěn, bude právě on sám. Otázkou je, proč by stopy nastražil vůči svému příteli, vůči němuž necítil žádnou zášť a neměl s ním žádné spory. Na rozdíl od otázky, proč by [Osoba 1], ale i policie, takto riskantně a nesmyslně nastražili důkazy (v obou případech toto lze vyloučit), mnohem přirozenější a s jinými objektivními důkazy v souladu (pachové stopy, monitoring mobilních telefonů) je vysvětlení, že jde o [Osoba 2] počítač, který na rozdíl od [Osoba 1] jediný dne 9.10. a 16.11.2007 ho mohl použít.

Soud odmítl požadavek na doplnění dokazování navržený obhajobou s tím, že by obhajoba znovu přezkoumala miniatury zajištěné znalci v počítači obž. [Osoba 2]. Lze předpokládat, že obhajoba tímto důkazem chtěla prokázat, že miniatura fotografie transporteru pořízená podle znalců fotoaparátem [Osoba 2] zn. Sonny nebyla pořízena tímto fotoaparátem. K tomu nutno uvést, že oba znalci se z důvodů podrobně vysvětlených jak v posudku Dr. Klímy, tak oběma znalci při hlavním líčení dne 28.11. 2011 a znovu při hlavním líčení dne 9.1. 2012 shodli, že původní fotografie transporteru, která později byla stažená do počítače [Osoba 2], vznikla nepochybně ve fotoaparátu zn. Sonny ve vlastnictví obž. [Osoba 2]. Oba znalci toto shodně uvedli s tou jedinou výjimkou, že by ryze teoreticky bylo možno připustit, že někdo, jak soud dodává podle obhajoby pravděpodobně to měl být uprchlý obž. [Osoba 1], si nejprve fotoaparát [Osoba 2] vypůjčil a úmyslně zfalšoval data této fotografie tak, aby později podezření padlo na [Osoba 2]. Jde o ryze teoretickou konstrukci, neboť policie takto zfalšovat data podle znalců nemohla a pokud by to učinil [Osoba 1], aniž by chtěl dostat do podezření obžal. [Osoba 2], pak je otázkou, proč vůbec by si [Osoba 1] půjčoval fotoaparát cirká za 5 000,- Kč od [Osoba 2] a proč by si od něj půjčoval osobní počítač s programem za cca 1 500,- Kč a natolik riskoval, když zejména fotografii transporteru v podzemní garáži mohl učinit z jakéhokoli fotoaparátu a dokonce i z fotoaparátu mobilního telefonu. To proto, že pachatel jednoznačně fotografii služebního vozu pořídil jedine proto, aby viděl přesné umístění loga, nešlo v žádném případě o vytvoření kvalitní fotografie, jak by šlo dovozovat z údajného vypůjčení kvalitního fotoaparátu.

Fotoaparátem obžal. [Osoba 2] byla 100% pořízena jak fotografie služebního vozu, tak pravděpodobně i loga [Společnost 1], poslední ovšem nic stoprocentně nepotvrzuje. Návrh obhajoby byl odmítnut i z toho důvodu, že fotografie vytvořená původně ve fotoaparátu zn. Sonny obžalovaného [Osoba 2] byla v počítači nahlížena dne 16.11. a později smazána speciálním mazacím programem, přičemž obž. [Osoba 1] byl dne 16.11. prokazatelně po celou pracovní dobu, tedy i v době náhledu, v práci. O tom, že v počítači obž. [Osoba 2] bylo nastaveno reálné datum, i reálný čas svědčí rozbor důkazů na jiném místě tohoto odůvodnění. Pokud jde o práci s osobním počítačem obž. [Osoba 2] a miniatury loga firmy [Společnost 1], pak v souvislosti s obhajobou obžalovaného [Osoba 2] nelze přehlédnout, že někdo s těmito náhledy později pracoval ve dvou grafických programech, jak vyplývá z původního znaleckého posudku Dr. Klímy. Z tohoto důvodu byl návrh na další doplňování dokazování jako nadbytečný odmítnut, nehledě na to, že obž. [Osoba 2] usvědčují jiné důkazy, mj. i výsledky pachové identifikace.

Soud s ohledem na skutečnost, že provedeným dokazováním bylo zjištěno bezpečně datum krádeže i rozsah škody i fakt, že pachatelem, který krádež v [Společnost 1] provedl, je [Osoba 1], zamítl návrh JUDr. Šprynara na doplnění

dokazování v rozsahu, který tento obhájce požadoval. I pokud by v úvahu přicházela možnost součinnosti další osoby uvnitř [Společnost 1], pak rozhodně žádný takový pachatel na kamerových záznamech není a nelze usuzovat, že by se přímo krádeže zúčastnil. Pokud jde o verzi obhájce Dr. Šprynara z jeho závěrečné řeči i ze závěrečné řeči dalších obhájců, pak účast další osoby minimálně na přípravě této tr. činnosti je pouhou dedukcí, větší počet osoby by znamenal vyšší riziko i nutnost dělení kořisti, okolnost že [Osoba 1] za krátkou dobu zaměstnání povýšil na „trezorníka“, lze snadno vysvětlit tehdejší personální situací v poškozené organizaci, z výpovědí svědků bylo zjištěno, že personální obsazení nebylo dostačující.

Soud k žádosti obhajoby založil do spisu zvětšené fotografie služebního vozidla, neboť obhajoba se domnívá, že z těchto zvětšenin lze jednoznačně usuzovat, že jde o fotografii služebního vozu pořízenou v podzemních, nikoli venkovních garážích. K tomu nutno opakovat, že žádný ze svědků nemohl s jistotou určit, že je tomu tak, jak tvrdí obhajoba. Soud se tvrzení obhájců nebrání, pouze připomíná, že nejde o důkaz, který by vyvíňoval obž. [Osoba 2], nýbrž naopak by šlo o důkaz obž. [Osoba 2] usvědčujícího z toho, že vědomě spolupracoval s obžalovaným [Osoba 1] na přípravě trestné činnosti, když mu k tomu poskytl svůj fotoaparát. Že tak učinil vědomě a z důvodů přípravy tr. činnosti, vyplývá z toho, že jedině [Osoba 2] dne 16.11. mohl na svém počítači s touto fotografií pracovat, o čemž na skrytém místě uložená miniatura jednoznačně svědčí. Jak v této souvislosti již řečeno, [Osoba 1] vůbec k činnosti, o které hovořil [Osoba 2] v hlavním líčení, [Osoba 2] počítač nepotřeboval, nehledě na to, že na www stránky autobazaru jednoznačně nahlížel [Osoba 2], nikoli [Osoba 1], a přesto transportér krátce poté koupil [Osoba 1].

Co se týče vystoupení znalce ústavu Rysk, pak k tomuto vystoupení nutno uvést, že pokud miniatury do číselné řady fotografií z fotoaparátu Sonny obž. [Osoba 2] někdo jiný nastražil, tak je otázkou, proč toto nastražil s datem 16.11. 2007, když poslední fotografie před tímto datem je již ze 30.9. 2007. Otázkou je, proč by pro zdání věrohodnosti podvrhu vytvářel dvouměsíční časový odstup.

Vzhledem k důkazům a jejich hodnocení soud nemohl souhlasit s argumentací obhájců z jejich závěrečných řečí. Bylo nutno odmítnout hypotézu o úmyslném podvržení stop usvědčujících obžalovaného [Osoba 2] do jeho počítače, k čemuž nad rámec všeho již uvedeného soud dodává, že pokud by tyto důkazy měla podvrhnout policie, pak to znalci z důvodu u hlavního líčení uvedených odmítli, navíc ten, kdo by něco takového učinil, by musel znát takové informace, o kterých znalci hovořili, což ze strany policie lze vyloučit, a i kdyby tyto informace někdo z policie znal a nebylo možno souhlasit se závěry zmíněných znalců, tak je nutno připomenout, že v době sdělení obvinění obž. [Osoba 2], resp. v době jeho výslechu jako podezřelého a obviněného ve dnech

19.-20.3.2008 policie nemohla vědět, zda [Osoba 2] prokáže či neprokáže své alibi např. na den 9.10. 2007, resp. 16.11. 2007 a nevěděla to ani před předáním PC znalci ing. Bergerovi. Pokud jde o opakovaně uváděný argument o možnosti přenosu pachových stop, které [Osoba 2] měl ve voze transportér zanechat podle vlastních slov dne 19.11. 2007 na xxx, pak opět nutno opakovat, že s ohledem na lokalizaci pachových stop, zejména na madle bočních dveří a víku kontejneru a na zjištěnou intenzitu těchto pachových stop, je jejich přenos vyloučen, nehledě na všechny okolnosti již vpředu v odůvodnění uváděné, jako je nemožnost přenosu těchto pachových stop na příklad tím, že by pachatel po činu otíral svoje stopy v zadní části auta. Jak řečeno, pachové stopy zapadají přesně do okruhu dalších důkazů, zejména důkazů získaných ze zabaveného PC [Osoba 2]. Souhlasit nebylo možno ani s tvrzením obhájce obžalovaného [Osoba 1] o tom, že sice bylo prokázáno, že v kritickou dobu byl [Osoba 1] v práci, ovšem nebyla prokázána úloha [Osoba 1] v celé tr. činnosti, ani skutečná výše způsobené škody. Pokud jde o výši způsobené škody, soud odkazuje na již uvedené, pokud jde o úlohu [Osoba 1] v tr. činnosti, tak ta byla zaznamenána „v přímém přenosu“ a není zcela zřejmé, co obhájce těmito úvahami sledoval. Pokud se domníval, že na tr. činnosti [Osoba 1], resp. její přípravě, se podílela i další osoba, pak nutno odkázat na události ze dne 3.11.2007, v nichž figuroval zase pouze [Osoba 1]. Co se týče dedukce, že spolupachatel musel [Osoba 1] povýšit na místo trezorníka, pak jde opět o pouhou úvahu obhajoby, ničím nepodloženou, ze zjištěných důkazů lze usuzovat na tehdejší personální nouzi na pobočce [Společnost 1], v níž na základě svého chování (popisovaného i svědky) zřejmě pro [Osoba 1] nebyl problém finální pracovní pozici získat. Pokud jde o požadavek obhájce na doplnění inventury z doby předcházející tresné činnosti, tak ze spisu vyplývá, že tento materiál již v době nařízení hlavního líčení soud od [Společnost 1] požadoval, ovšem tento materiál nebyl soudu včas dodán. K urgencím soudu teprve po vyhlášení rozsudku z [Společnost 1] byl 25.1.2012 doručen materiál vysvětlující princip zjištění předmětné škody včetně výsledků inventur ze dne 30.11.2007, kdy stav hotovosti činil 642 472 630.- Kč a inventury ze dne 3.12.2007, na jejímž základě byla zjištěna škoda ve výši uváděné obžalobou. I tento materiál, který lze k důkazu provést v rámci odvolacího řízení, se naprosto shoduje s původním hlášením poškozených bankovních ústavů a samostatně [Společnost 1] včetně zpráv příslušných pojišťoven, to je důkazy, které již soud vyžádal a k důkazu v hlavním líčení provedl. Záznamy o inventuře potvrzují i výpověď svědků o inventuře, která byla povinně každý večer po skončení směny příslušnými pracovníky provedena (vedoucí směny).

V souvislosti s výší škody prokazatelně způsobené tr. činností bylo nutno odmítnout i tvrzení zmíněného obhájce o tom, že finanční hotovost při inventuře byla vždy zjišťována pouze pohledem. O opaku svědčí výpověď svědků včetně výpovědi svědkyně [Osoba 10]. Jak již výše řečeno, obžalovaného [Osoba 1] a

ani obž. [Osoba 2] nemůže vyvinut stav bezpečnostních opatření na pracovišti [Společnost 1] v době tr. činnosti, obžalovaný [Osoba 1] byl naopak osobou, která bezpečnost uložených peněz měla střežit.

Z uvedených důvodů, včetně listinných důkazů opatřených soudem k rozsahu škody, nepřichází v úvahu obhájcem nastíněná možnost, že peníze odcizil svědek [Osoba 18], nehledě na fakt, že na kamerovém záznamu je vidět pouze obžalovaný [Osoba 1], který jako jediný krádež peněz před kamerou provádí. Byl to také pouze [Osoba 1], nikoli svědek [Osoba 18], který se dne 3.11. 2007 pokusil z pracovního procesu vyřadit pracovníka operačního střediska svědka [Osoba 15].

K závěrečné argumentaci Dr. Prince o nevěrohodných výpovědích svědka [Osoba 3] z přípravného řízení bylo pojednáno na jiném místě včetně zmíněné zprávy věznice xxx, která vyvrací tvrzení, že [Osoba 3] byl hojně navštěvován policií, aby byl instruován o skutečnostech, které policie chtěla, aby o [Osoba 2] vypověděl. I kdyby soud mohl akceptovat verzi [Osoba 3] o tom, že policie měla informátora, který se nechtěl prozradit a proto [Osoba 3] požádala, aby [Osoba 2] usvědčil sám, nelze nevidět, že faktický podíl obžalovaného [Osoba 2] na zmíněné tr. činnosti, tj. to, co konkrétně později [Osoba 2] skutečně vykonal, ani ze zmíněných výpovědí svědka [Osoba 3] z přípravného řízení nelze dovodit. Z důvodů vpředu uvedených bylo nutno odmítnout i námitku Dr. Prince o tom, že soud měl k odpovědi vyzvat věznici xxx, nikoli věznici xxx. Ze všech důvodů vpředu uváděných rovněž nemohlo obstát tvrzení zmíněného obhájce o tom, že i z doplňku znaleckého posudku Ing. Bergera (strana 7 doplňku) vyplývá, že nelze s jistotou tvrdit, že zmíněná fotografie služebního vozidla vznikla ve fotoaparátu zn. Sonny uživatele [Osoba 2]. Je sice pravdou, že znalec z důvodů vysvětlených u hlavního líčení dne 9.1. 2012 k otázce č. 6 uvedl, že tuto informaci lze předpokládat, ovšem přímý důkaz nebyl nalezen, ovšem Ing. Berger u hlavního líčení uvedl důvod tohoto způsobu své písemné odpovědi, tedy uvedl, že při všech znalostech, které by pachatel, který chtěl podvrhnout tuto miniaturu, musel mít, lze verzi o podvrhu odmítnout a pouze ryze teoreticky tuto možnost vyloučit nelze. Proč soud tuto hypotézu shodně jako znalci odmítl, bylo vysvětleno na jiném místě tohoto odůvodnění. K tomu soud připomíná, že takovou hypotézu neodmítl ani druhý znalec Dr. Klíma, který uvedl, že takovou možnost by připouštěl v poměru jedna ku biliónu. Nutno bylo odmítnout i tvrzení o tom, že pracovní výkaz obžalovaného [Osoba 1] připouští možnost, že dne 16.11. si [Osoba 1] s někým vyměnil směnu. Jde opět o pouhé tvrzení obhajoby, proti němuž přímo svědčí důkaz založený na č.l. 247. V této souvislosti nemůže obstát ani další obhájcem uplatněná argumentace o tom, že i pokud byl [Osoba 1] v práci ve zmíněný čas dne 16.11., mohl miniaturu pořídit v noci předcházejícího dne, neboť údajně znalec Ing. Berger ve svém doplňku údajně sám uváděl, že systémový čas je o 2 hod. a 38 min. před skutečným

nastavených časem (viz str. 2, pasáž 1112 doplňku posudku). Zmíněný znalec ovšem před soudem vysvětlil, že v písemném posudku učinil „překlep“, ve skutečnosti se jedná o časový rozdíl v době dozkoumání, to je nikoli v roce 2008, jak omylem uvedl v doplňku posudku, nýbrž v době dozkoumání na žádost soudu, tj. v prosinci 2011, a jestliže od doby prvního zkoumání, tj. během tří let, jde o časový posun 2 hod. 38 min., pak jednoduchým přepočtem na roky a dny dne 16.11. 2007 bylo podle znalce v počítači [Osoba 2] nastaveno nejen aktuální datum, ale i aktuální čas. K tomu soud připomíná doplněk znaleckého zkoumání Dr. Klímy, který na základě zahraničních emailů ze Švédska a Mexika nalezených v počítači [Osoba 2] zjistil, že [Osoba 2] měl nejen datum, ale i čas v počítači nastaven naprosto aktuální, a to i v kritické době (nejen email ze dne 19.1. 2008, ale především email ze dne 21.10. 2007). Přitom právě 21.10.2007 by dle verze svědkyně [Osoba 8] PC [Osoba 2] měl mít u sebe obžal. [Osoba 1], neboť svědkyně uvedla, že červený PC přinesl [Osoba 1] domů asi dva až tři měsíce před datem tr. činnosti, což odpovídá nikoli [Osoba 2] tvzené době 13. – 22.11.2007, nýbrž době dřívejší, to je měsíci říjnu a září. Výpovědi svědkyně [Osoba 8] a obžal. [Osoba 2] jsou proto kromě své nevěrohodnosti navíc v rozporu. Odmítnout bylo nutno i naznačované pochyby o kvalitě a důvodech doplňku znaleckého zkoumání Ing. Bergera, obhajoba naznačovala, že usvědčující důkazy jsou popsány až v dodatku posudku, přičemž o tomto dodatku nebyla obhajoba informována a nebyl jí poskytnut. K tomu lze uvést, že Ing. Berger vysvětlil, jakým způsobem k dodatku posudku došlo, tj. proto, že až poté, kdy odevzdal první posudek a za situace, kdy sám měl zálohovaná data k tomuto posudku na svých nosičích, opětovnou prohlídkou těchto dat našel usvědčující důkazy, o čemž pochopitelně policii informoval a byl proto zadán doplněk jeho znalecké expertízy. O těchto důkazech nejsou pochyby, neboť ve stejném rozsahu je zajistil i druhý znalec Dr. Klíma, k námitce obhajoby o tom, že tento dodatek posudku ing. Bergera nebyl obhajobě poskytnut, lze poukázat na seznámení obž. [Osoba 2] se závěry vyšetřování, přičemž na tento dodatek [Osoba 2] reagoval teprve v hlavním líčení prohlášením, že počítač si zapůjčil [Osoba 1]. Jak řečeno, nejen z důvodů již uváděných, ale i na základě důkazů, které přednesl a i v písemné podobě nechal založit do spisu Dr. Klíma dne 9.1. 2007, tj. na základě emailu z doby, kdy počítač měl být dle [Osoba 8] u [Osoba 1], je obhajoba obžalovaného [Osoba 2] o zapůjčení počítače vyvrácena. Z důvodů opět již výše rozvedených, bylo nutno odmítnout i tvrzení o nedostatečném zabezpečení počítače a o neoprávněných zásazích do počítače ze strany zřejmě policie. Lze pouze opakovat, že Ing. Berger jiný zásah před datem 5.2. 2010, tj. poté, kdy již počítač prozkoumali a stopy zajistili oba znalci, nezjistil a jak sám uvedl, na takový zásah by bezpečně přišel. Soud odmítl i argumentaci obhájce o tom, že Dr. Klíma v době zkoumání nebyl znalcem. V současné době byl Dr. Klíma soudním znalcem již ustanoven, nehledě na to, že ani obhájci ani znalci obhajoby erudovanost Dr. Klímy jako předního odborníka na dešifrování souborů nikdy nezpochybnili a nehledě na to, že

závěry Dr. Klímy ohledně tří nejdůležitějších důkazů jsou shodné se závěry Ing. Bergera a nehledě na to, že tyto závěry Ing. Bergera obhajoba sama nikdy nezpochybnila. V tomto světle je lhostejno, zda metodika, kterou při zkoumání Dr. Klíma používal, byla vyhovující či ne, sami znalci včetně znalce obhajoby uvedli, že v té době žádná jednotná metodika postupu znalců zmíněného oboru neexistovala. Souhlasit bylo možno s jediným tvrzením obhajoby, a sice s tím, že pachová stopa je důkazem pouze podpůrným, ovšem nebylo již možno souhlasit s vyjádřením dr. Teryngela, že důkazy, které mají usvědčovat obžalovaného [Osoba 2], netvoří jednotný řetěz. Dle názoru soudu naopak důkazy zajištěné v počítači, doplněné právě pachovými stopami i výpisy z mobilních telefonů, včetně známosti [Osoba 2] s [Osoba 1] a včetně obhajoby, kterou obžalovaný [Osoba 2] v hlavním líčení zvolil, zejména tvrzení, že počítač půjčil [Osoba 1], což bylo bezpečně vyvráceno, tento ucelený řetěz tvoří. Ostatně, pokud jde o tvrzení obžal. [Osoba 2] o údajném zapůjčení PC, tak jde o standardní obhajobu, kdy pachatel svaluje vinu na osobu, která se k věci nemůže vyjádřit, to je na osobu uprchlou, mrtvou anebo z jiného důvodu nepřítomnou. V souvislosti s pachovou stopou a se způsobem, kterým se [Osoba 2] a obhájci snažili její vznik v zajištěném vozidle vysvětlit, bylo nutno odmítnout i další tvrzení obhajoby např. o tom, že pachatel který polepoval samolepkou transportér, při tom nemusel vůz ukrývat, mohl to dělat veřejně a včetně dalších argumentů o tom, že pachatel neměl rukavice a proto svoje stopy otíral hadrem s pachovými stopami [Osoba 2]. O neschůdnosti takového vysvětlení bylo pojednáno na jiném místě tohoto odůvodnění. Soud se neztotožnil ani s argumentací ohledně lokalizace mobilních telefonů z důvodů opět na jiném místě vysvětlených. Proto lze nyní ve stručnosti uvést, že i pokud by [Osoba 2] nepoužíval tzv. zločinný telefon, pak výpisy z mobilních telefonů svědčí o tom, že se opakovaně ve stejnou dobu nacházel na stejném místě jako osoba, která tento telefon používala. Pokud jde o datum 30.11.2007, tak ani znalec obhajoby nevyvrátil, že vyhodnocení na straně 3517 je správné, přičemž z tohoto vyhodnocení jednoznačně vyplývá, že to byl [Osoba 2], který telefon označovaný jako „zločinný“ používal. Soud se nemohl ztotožnit ani se zpochybněním nároku na náhradu škody zahraničních pojišťoven z důvodů, které budou uvedeny v závěru tohoto odůvodnění. Pokud obhájce tvrdil, že společnost [Společnost 2] nedoložila výši plnění vůči [Společnost 1], pak proti tomu jednoznačně svědčí výpis z účtu, který [Společnost 1] doložila, i který doložila spol. [Společnost 2] a z těchto výpisů vyplývá, že spol. [Společnost 2] plnila [Společnost 1] prostřednictvím banky Mendes a proto její nárok na náhradu škody je zcela oprávněn. Neobstála ani námitka obhájce Dr. Prince o tom, že veškerý majetek, který byl později obžalovanému zabaven, obžalovaný vlastnil už před datem xxx, a to i přes to, že byl bez zaměstnání. Námitka neobstála z důvodů, které opět budou uvedeny v závěrečné pasáži odůvodnění rozsudku. Pokud jde o závěrečnou řeč dr. Teryngela a jím uvažovanou účast třetí osoby na spáchání tr. činnosti, soud možnost součinnosti další osoby

nevylučuje, například pro fázi zajištění útěku [Osoba 1] z ČR, ovšem ze strany soudu, stejně jako ze strany obhajoby, jde o ryzí spekulaci, naplánování a realizace trestné činnosti přítomnost žádné další osoby nevyžadovala, přičemž přítomnost třetí osoby na spáchané tr. Činnosti, ať už ve fázi přípravy, anebo po činu, v žádném případě vinu a podíl na tr. činnosti ze strany jediných hlavních aktérů, tj. [Osoba 1] s [Osoba 2], nikterak nesnižuje. Co se týče argumentace Dr. Teryngela o tom, že ani jeden znalec nevyloučil, že by se stopy do počítače [Osoba 1] mohly dostat jiným způsobem, tedy podvrhem, o tom bylo opakovaně pojednáno na jiném místě, proto soud pouze připomíná, že znalci tuto možnost nevyloučili čistě z hypotetických důvodů s tím, že pachatel takového podvrhu by musel mít značné znalosti minimálně na úrovni obou znalců, což lze jistě vyloučit, navíc veškeré tyto úvahy jsou vyvráceny zajištěným e-mailem ze dne 21.10. 2007 z doby 22.14 hod. a uložením licenčního klíče k nakoupenému bezpečnostnímu souboru od společnost [Společnost 5] téhož dne ve 22.23 hod., jakož i datem 10.9.2007, pracovním výkazem obžal. [Osoba 1] a dalšími již výše uvedenými argumenty.

Výše zmíněný e-mail včetně důkazů zajištěných v počítači [Osoba 2] i pachové stopy tvoří spolu i s výpisy z mobilních zájmových telefonů ucelený řetězec, z něhož vyplývá, že obž. [Osoba 2] nebyl pouhým účastníkem tr. činnosti, nýbrž jejím přímým spolupachatelem.

Jak již na jiném místě tohoto odůvodnění řečeno, obhajoba o podvržených důkazech a půjčce PC [Osoba 1] byla vyvrácena. Obžal. [Osoba 2] uvedl, že PC [Osoba 1] půjčil v době od 13. do 22.11. a svědkyně [Osoba 8] k dotazu obhajoby uvedla, že druhý počítač měl [Osoba 1] u sebe chvilku a půjčil si ho asi 3 měsíce nebo 2 měsíce před předmětnou událostí bez monitoru. Tyto poslední údaje svědkyně odporují obhajobě [Osoba 2]. Hlavně ale, pokud podle vlastní výpovědi [Osoba 2] nemohl mít [Osoba 1] jeho PC dne 9.10. 2007, pak je otázkou, proč [Osoba 2] tentýž den zjišťoval na stránkách autobazaru s ojetými vozy možnost nákupu transportéru, který byl později použit při tr. činnosti a který podle kupní smlouvy [Osoba 1] zakoupil už dne 25.10. 2007 právě v autobazaru xxx v xxx. Argumentace [Osoba 2] v hlavním líčení o tom, že jde o transportér 3- 6- 9 místný, což odporuje vozidlu fakticky při tr. činnosti použitému, je bezpředmětná, neboť přes uvedený odkaz na internetové stránky lze získat náhled na prodejce předmětných ojetých vozů xxx v xxx, kde skutečně vozidlo krátce poté [Osoba 1] koupil. A to na rozdíl od [Osoba 2], který takový ani podobný transportér k ničemu nepotřeboval a také si ho před činem ani po činu nikdy nekoupil. Pokud jde o datum 13. až 22.11. 2007, tak je s podivem, že zejména datum 13.11. 2007 si tak přesně [Osoba 2] v hlavním líčení pamatoval, lze dovodit, že toto datum určil zřejmě proto, že podle výsledků dokazování z přípravného řízení věděl, že znalec zjistil, že dne 21.10. 2007 si [Osoba 2] ve

svém počítači uložil speciální šifrovací systém (viz i email z uvedeného data a uložení licenčního klíče).

V hlavním líčení provedené důkazy jednoznačně svědčí o vině obž. [Osoba 1] i o vině obž. [Osoba 2], který nejen že se na přípravě tr. činnosti podílel, ale podílel se přímo na její realizaci dne xxx, o čemž jednoznačně svědčí pachové stopy, které obžalovaný [Osoba 2] zanechal ve vozidle transporter a to nejen stopy, které zanechal na volantu a pravých předních dveřích, ale zejména pachová stopa, kterou zanechal na vnitřním madlech pravých bočních dveří a především na madle víka plechové přepravky v zavazadlovém prostoru. Jak vyplývá z doplnění odborného vyjádření z oboru kynologie na č.l. 1009 i z výpovědi [Osoba 6] i znalce JUDr. Kloubka v hlavním líčení, všechny stopy, které služební pes porovnával, tj. pachové stopy jak obž. [Osoba 2] z vozidla transporter, tak obž. [Osoba 2] a jeho manželky z osobního vozu obž. [Osoba 1], byly silné intenzity, o čemž svědčí i chování psa při porovnávací zkoušce. Nadto je třeba vzít v úvahu, že kromě zjištěné silné intenzity, vyvrací obhajobu [Osoba 2] o tzv. přenosu pachových stop i místo nálezu těchto stop, tj. především vnitřní madlo pravých bočních dveří a madlo víka plechové přepravky v zavazadlovém prostoru. Do těchto prostor a ke kontejneru se ani při použitém způsobu své obhajoby obž. [Osoba 2] dne 19.11. 2007 nemohl dostat, nehledě na to, že přenos pachové stopy zejména na madlo víka přepravky v zavazadlovém prostoru je prakticky nemožný, lze si jen stěží představit, že by si jiný pachatel tr. činu na toto madlo sedal a nebo si sedl na madlo bočních zadních dveří, aby tak mohl přenést pachovou stopu, nehledě na to, že dle vyjádření psovoda [Osoba 6] i znalce u hlavního líčení by takový přenos byl prakticky nemožný a v žádném případě by intenzita těchto pachových stop nebyla silná. Výsledky pachové identifikace nezeslabuje ani argumentace obž. [Osoba 2] o tom, že závěry znalce a psovoda nelze akceptovat, neboť ze závěrů pachové identifikace vyplývá i silná intenzita pachové stopy [Osoba 2] a [Osoba 4] v osobním vozidle obžalovaného [Osoba 1], přičemž podle obžalovaného [Osoba 2] manželé [Osoba 2] v osobním vozidle [Osoba 1] seděli naposledy v létě v roce 2007, v době, kdy je obžalovaný [Osoba 1] vezl na letiště. Obžalovaný [Osoba 2] v této souvislosti argumentuje tím, že obžalovaný [Osoba 1] později vozidlo prokazatelně používal, neboť byl v tomto vozidle vyfotografován po tr. činnosti na německém letišti. K tomu nutno uvést, že jde o pouhá tvrzení obžalovaného, který uplatňuje svoji obhajobu, přičemž objektivní důkazy tuto obhajobu vyvracejí a přímou spoluúčast obžalovaného [Osoba 2] na realizaci tr. činnosti potvrzují. V této rovině lze vysvětlit i nález pachových stop manželů [Osoba 2] a [Osoba 4] v osobním vozidle obžalovaného [Osoba 1] a lze z nich usoudit, že oba jmenovaní byli v osobním vozidle [Osoba 1] krátce před činem, ne-li i po provedení tr. činnosti. Jak řečeno na jiném místě tohoto odůvodnění, výsledky pachové zkoušky soud hodnotil ve vzájemné souvislosti s ostatními důkazy,

především důkazy zajištěnými v PC obž. [Osoba 2] i dalšími důkazy, včetně samotné výpovědi tohoto obžalovaného, i včetně pohybu mobilních telefonů rodiny [Osoba 2] a [Osoba 4] i mobilních telefonů, které byly použity při tr. činnosti.

Soud po zamítnutí výše uvedených návrhů na doplnění dokazování dospěl k závěru, že se oba obžalovaní dopustili jednání, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Toto jednání obžalovaných shodně s obžalobou kvalifikoval jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť vina obou obžalovaných byla jednoznačně prokázána, pokud jde o obž. [Osoba 2], na základě provedených důkazů hodnocených v jejich souvislosti nepřicházelo v úvahu posoudit jeho jednání případně jako pouhé účastenství ve formě přípravy či pomoci k tr. činnosti, nýbrž s ohledem na pachové stopy zajištěné především na madle kontejneru a madle zadních bočních dveří vozidla použitého pro tr. činnosti, na jejich intenzitu a již zmíněnou lokalitu a vyjádření svědka [Osoba 6] a znalce Kloubka u hlavního líčení, tento poslední důkaz obžalovaného [Osoba 2] spojuje s přímou realizací tr. činnosti.

Stupeň společenské škodlivosti tohoto jednání je dán především rozsahem způsobené škody i skutečnostmi, z nichž soud dovodil přítěžující okolnosti jednání obou obžalovaných .

Jelikož obžalovaný [Osoba 1] byl od počátku nezvěstný, čehož obž. [Osoba 2] využil, aby veškerou vinu svalil na něho a sám jakoukoli vinu odmítl, nebylo možno zjistit, kdo z dvojice pachatelů byl organizátorem a iniciátorem tr. činnosti. Z důkazů provedených u hlavního líčení by vyplývalo, že tr. činnost vymyslel a zorganizoval právě obžalovaný [Osoba 2], o čemž svědčí důkazy, které se podařilo zajistit z jeho počítače. Nepodařilo se zjistit ani přes výpověď svědka [Osoba 3], které soud z důvodu na jiném místě uváděných nepřikládal příliš velký význam, kolik lidí vůbec do této tr. činnosti bylo zainteresováno. Z tohoto důvodu výchozí pozice pro ukládání trestů byla u obou obžalovaných stejná, soud při ukládání trestů pro oba obžalované přihlížel ke kritériím rozhodným pro ukládání trestu ve smyslu § 37, § 39 tr. zákoníku, hodnotil i zjištěnou pohnutku tr. činnosti i osobní poměry obou obžalovaných a možnosti jejich nápravy, při samozřejmém hodnocení polehčujících a přítěžujících okolností ve smyslu § 41 a 42 tr. zákoníku. Dospěl k závěru, že u obžalovaného [Osoba 2] zcela absentují polehčující okolnosti, obžalovanému [Osoba 1] polehčuje okolnost dle § 41 písm. o) tr. zákoníku, tj. trestní bezúhonnost před datem xxx. Z přítěžujících okolností na straně obou obžalovaných soud shledal okolnosti dle § 42 písm. a), b), k) tr. zákoníku, neboť daná tr. činnost byla spáchána z jisté po předchozím pečlivém uvážení a přípravě, byla spáchána ze ziskuchtivosti a tímto tr. činem byla způsobena enormně vysoká škoda. Obžalovanému [Osoba 1] nadto přítěžuje i okolnost dle § 42 písm. f) tr.

zákoníku, neboť právě jeho pracovní pozice umožnila první fázi tr. činnosti. U obžalovaného [Osoba 2] soud jako přitěžující okolnost neposuzoval předchozí tři odsouzení obžalovaného pro majetkovou tr. činnost zejména s ohledem na dobu předchozího odsouzení, nicméně tyto záznamy v rejstříku trestů vedly spolu s dalším hodnocením osoby obžalovaného [Osoba 2] a způsobu jeho života před spácháním tr. činu k závěru, že tomuto obžalovanému nemůže polehčovat okolnost dle § 41 písm. o) tr. zákoníku.

U obou obžalovaných při stanovení výše trestu soud přihlédl i ke skutečnosti, že z odcizených peněz kromě zanedbatelných částek zabavených ožal. [Osoba 2] dosud žádné další peníze nebyly nalezeny.

Soud ukládal obžalovaným tresty v rámci trestní sazby dle odst. 5 § 205 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody v sazbě od 5 do 10 let. Po zvážení všech shora uvedených okolností soud oběma obžalovaným uložil shodné tresty odnětí svobody v trvání 9 let a pro výkon trestu soud oba obžalované postupem podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť stupeň a povaha narušení obou obžalovaných včetně faktu, že obžalovaný [Osoba 2] byl ve výkonu trestu odnětí svobody za majetkovou tr. činnost naposledy v roce 1994, vedla soud k závěru, že převýchova obžalovaných bude lépe zaručena v mírnějším typu věznice.

Vzhledem k tomu, že důkazy provedenými v hlavním líčení bylo bezpečně prokázáno, že oba obžalovaní společnou tr. činností odcizili ze sídla společnosti [Společnost 1] částku ve výši celkem 540 891 700 Kč a tudíž mezi tr. činností obžalovaných a vznikem této škody je přímá příčinná souvislost a vzhledem k tomu, že společnost [Společnost 1] byla proti vzniku škody s výjimkou své spoluúčasti pojištěna a jelikož pojistitel, tj. společnost [Společnost 2] (dále jen [Společnost 2]) prostřednictvím banky Mendes Gans N.V. dne 8.1.2008 na účet společnosti [Společnost 1] poukázal částku v celkové výši 539 964 115,- Kč, a jelikož obě jmenované společnosti včetně další společnosti [Společnost 3] žádají v souvislosti s touto krádeží náhradu škody, přičemž se všichni poškození se svými nároky na náhradu škody včas připojili k trestnímu řízení a tyto nároky dostatečnými důkazy podložili, závázal soud oba obžalované, aby nahradili způsobenou škodu v rozsahu příslušné pasáže výroku tohoto rozsudku. Výpočet soudu vychází z následujících okolností :

Společnost [Společnost 1] byla proti vzniku škody pojištěna pojistnou smlouvou s Generali pojišťovnou, a.s. (viz čl. 3675), z níž vyplývá, že spoluúčast je u každé jednotlivé pojistné události až do výše 1 021 102,- Kč, což odpovídalo tehdejší částce 25 000 GBP. Z výpisu účtu poškozené společnosti vyplývá, že 8.1.2008 jako náhrada škody za pojistnou událost bylo poškozené společnosti na její účet prostřednictvím bank Mendes Gans z účtu společnosti

[Společnost 2] poukázána částka 539 964 115,- Kč. Přitom před zahájením dokazování v hlavním líčení předložil zástupce jmenovaného pojistitele připojení k tr. řízení s nárokem na náhradu škody datovaného dnem 25.11.2011, z něhož vyplývá, že pojistitel požaduje po pachatelích náhradu škodu ve výši přesahující částku odcizenou tr. činností, tedy požaduje jednak částku 545 251 846,28 Kč a nadto žádá i částku 2 877 125,00 GBP.

Podáním ze dne 30.11. 2011 společnost [Společnost 2] upravila svůj požadavek na náhradu škody ze dne 25.11.2011 a uvedla, že omylem k nárokované částce 545 251 846,28,- Kč přičetla částku 2 877,125 Gbp, přičemž správně tuto částku měla odečíst, neboť tato částka jí byla pojišťovnou Zürich Insurance P.L.C. uhrazena. Přílohou revokace tohoto návrhu ze dne 30.11. 2011 je nové připojení k tr. řízení s nárokem na náhradu škody opět ze dne 25.11. 2011, kde oproti všemu dosavadnímu je nárokovaná škoda pouze ve výši 458 114 492,87,- Kč s tím, že tato částka byla [Společnost 1] proplacena prostřednictvím Bank Mendes Gans. K doplnění svého nároku na náhradu škody ve výši 87 137 353,41,- Kč pojistitel z Zürichu soudu dne 3.1. 2012 předložil doklady, z nichž nárokovaná částka má vyplývat. Tyto doklady jsou bez překladu do češtiny, což ovšem nebylo na překážku rozhodnutí soudu, když platbu ve výši 2 877 125 Gbp potvrdila v revokačním návrhu i poškozená londýnská společnost, z těchto dokladů vyplývá, že na účet [Společnost 1] P.L.C. a to do banky Freet Street London byla dne 20.12. 2007 poukázána částka 2 860 079,48 Gbp, přičemž další nárokované částky byly připsány následně, a sice 21.5. 2008 60 787,51 Gbp na účet společnosti [Společnost 1] (CZ, a.s.), dne 28.5. 2008 106 918,31Gbp na účet společnosti [Společnost 6] a konečně dne 8.12. 2011 částka 701,39 Gbp na účet společnosti [Společnost 7]. Z této přílohy není patrné, proč byly poslední jmenované částky a zejména částka ze dne až 8.12. 2011 různým společnostem poukazovány, nicméně z tohoto výpisu vyplývá, že londýnský pojistitel uvedl pravdu, pokud tvrdil, že částku 2.877.125 liber poukázal zürišský pojistitel na jeho účet. Součtem částek nárokovaných poškozenými, tj. součtem částek 458 114 492,87 (nárokováno společnostmi [Společnost 2]) a částky 918 650,- Kč (nárokováno jako spoluúčast společnosti [Společnost 1]) vychází součet 459 033 142,87. Tato částka odečtená od fakticky způsobené škody ve výši 540 891 700,- Kč dává rozdíl 81 858 557,13,- Kč, což je částka, kterou z celkově společností [Společnost 3]. nárokované částky ve výši 87 137 353,41,- Kč mohl jedině soud posledně jmenované poškozené společnosti přiznat, přičemž se zbytkem nároku na náhradu škody, o němž ani, jak řečeno výše, není z připojených materiálů jasné, proč a komu v pozdější době byl na účty připisován, bude nutno rozhodnout až v občanskoprávním řízení a proto se zbytkem nároku na náhradu škody byl tento poškozený na civilní řízení dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán. Poškozeným společností [Společnost 1] a [Společnost 2] soud přiznal jimi požadované nároky v plné výši, neboť oprávněnost nároků a jejich výše byla poškozenými

dostatečně prokázána. K náhradě škody soud zavázal oba obžalované rukou společnou a nerozdílnou.

Dále soud vedle trestů odnětí svobody uložil obžalovaným i tresty propadnutí věci dle § 70 odst. 1a) a § 70 odst. 1c) tr. zákoníku, neboť obžal. [Osoba 1] prokazatelně k trestné činnosti použil VW transportér, který pro účely spáchání trestné činnosti zakoupil dne 25.10.2007 - viz kupní smlouva na čl. 3576 – 3581. Obžalovaný [Osoba 2] k naplánování a pozdějšímu provedení trestné činnosti prokazatelně používal fotoaparát zn. Sonny DSC (který nebyl při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor zajištěn) a dále osobní počítač zajištěný při domovní prohlídce u jmenovaného obžalovaného dne 19.3.2008, a sice PC zn. Intel Pentium 4 včetně dvou kusů pevných disků o velikosti 300 GB a 750 GB a základní desky zn. Asus xxx. Nadto byly dne 19.3.2008 v bydlšti [Osoba 2] v obci xxx zajištěny finanční prostředky v celkové hodnotě 330 tis. Kč, a 300 GBP a dále v hodnotě celkem 10 425 Euro a ve stejný den byla ve vozidle obžalovaného zn. Audi zajištěna finanční částka v celkové hodnotě 3 000 000,- Kč. Na účtech obžalovaného [Osoba 2], které byly blokovány postupem dle § 79a odst. 1 tr. řádu počínaje dnem 19.3.2008, byla u různých finančních ústavů, u nichž měl obžalovaný vedeny účty, zablokována jakákoliv dispozice s těmito finančními prostředky na účtech (viz přehled na čl. 1552 s a násl., výpisy z těchto účtu na čl. 1571 a násl.). Tímto postupem byly zajištěny různě vysoké finanční částky v různých měnách, přičemž z výpisu těchto účtů vyplývá, že po dni spáchání trestné činnosti na ně obžalovaný [Osoba 2] vložil částky ve výších uvedených ve výroku tohoto rozsudku u účtu eBanky a u tří účtů vedených u ČSOB, a.s. To, že jde jednoznačně o výnos z trestné činnosti spáchané obžalovanými [Osoba 1] a [Osoba 2] dne 1.12.2007 vyplývá mimo jiné z toho, že , jak již řečeno, obžalovaný v době před 1.12.2007 dlouhodobě nikde nepracoval a neměl žádné jiné legální zdroje příjmů, stejně jako po datu 1.12.2007. O tom, že by obžal. [Osoba 2] po datu 1.12.2007 spáchal jinou trestnou činnost, z níž by peníze mohly pocházet, soud nemá žádné poznatky a je nepravděpodobné, že by se jiné trestné činnosti dopustil při zisku, který oběma obžalovaným trestná činnost přinesla, nehledě na to, že by další trestnou činností riskoval zájem policie a tedy i případné odhalení nyní posuzované trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že ani manželka obžalovaného nikdy v minulosti nebyla zaměstnána, nemůže se jednat o její peníze. Ze všeho uvedeného vyplývá, že finanční prostředky zajištěné na účtech obžalovaného po datu 1.12.2007 včetně finančních prostředků zajištěných v bydlšti obžalovaného a v jeho osobním vozidle jsou finanční prostředky jednoznačně pocházející z trestné činnosti, kterou obžalovaný spáchal společně s obžalovaným [Osoba 1]. Soud uložil trest propadnutí těchto finančních prostředků, byť je zřejmé, že jde o peníze odcizené dne 1.12.2007, neboť vrátit tyto peníze poškozeným společností by bylo teoreticky možné, ale s ohledem na počet zajištěných účtů, nízkou výši všech

obžalovanému zajištěných finančních prostředků v porovnání s rozsahem způsobené škody a tomu odpovídajícím nárokům poškozených včetně počtu poškozených a rozdílným výším jejich nároků i včetně faktu, že peníze byly obžalovanému odňaty i v hotovosti, by fakticky bylo velmi komplikované a neefektivní.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení kopie jeho písemného vyhotovení. O odvolání, jež má odkladný účinek a podává se prostřednictvím zdejšího soudu, by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v osmidenní lhůtě odůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

V Praze dne 10. ledna 2012

JUDr. Veronika Čeplová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. J.